

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Liber Quartvs. De Græciâ secundum Recentiores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

LIBER IV.

De Gracia secundum recentiores.

AVCA admodum certa de his regionibus habemus, tum quia Turcæ nihil de suis rebus scribunt, & magna olim gerere potiùs, quàm scribere voluerunt; tum quia verentur ne Imperij sui notitia Christianos ad novas expeditiones accendat. Aliqua hinc ex Leunclavio, & Relationibus aliquot decerpta proponemus, sed maximè ex recenti tabulâ Insularum, quæ ad nos missa est.

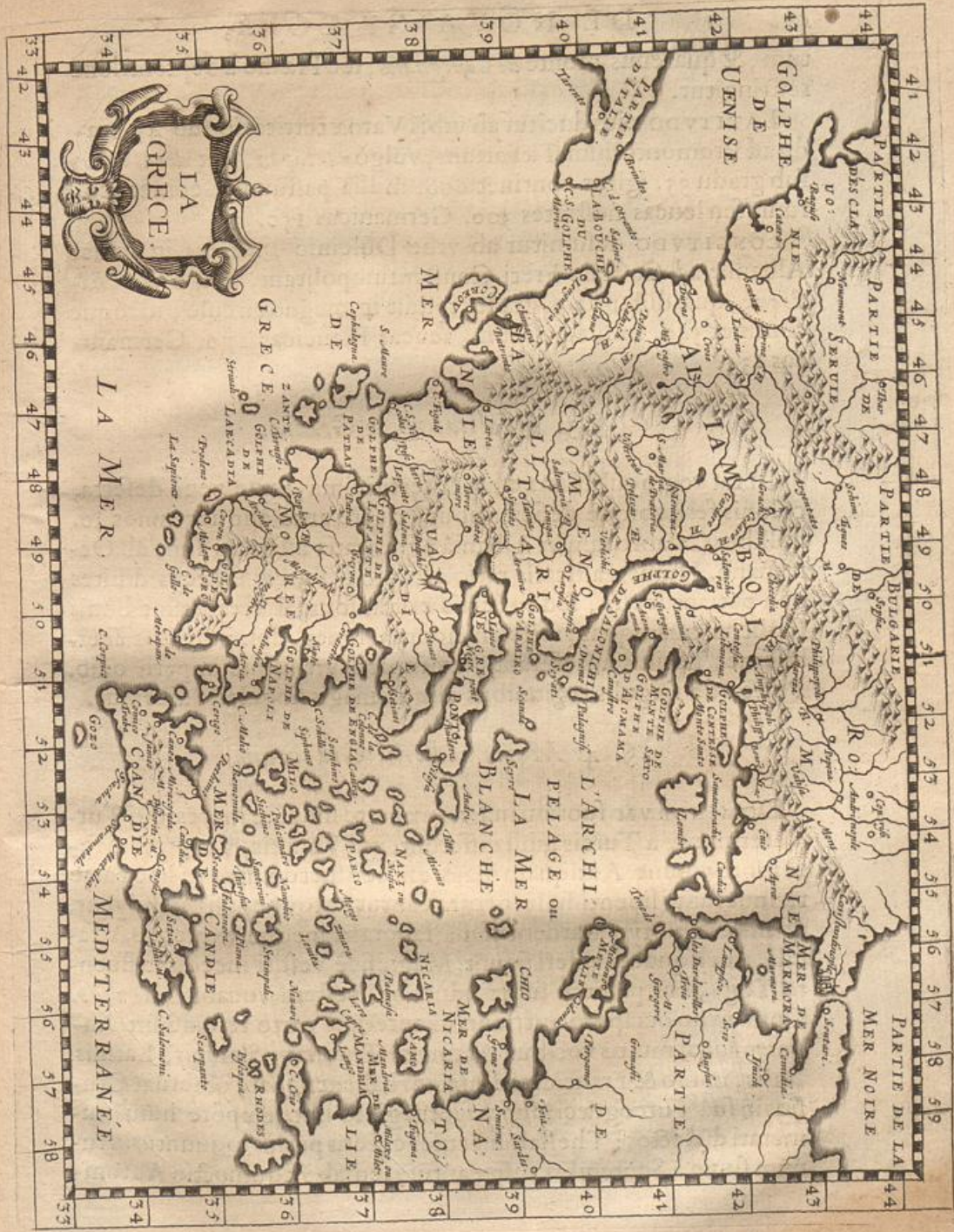
CAPVT I.

Historica Gracia recentis in genere.§. I. *Nomen.*

RVMELIA dicitur à Turcis, quasi *Romania*, vel potiùs RVM-VI-LAGET, vnde Turcæ qui loquuntur elegantius hanc RVMILER, vel RVMILAR appellant, vulgus detortâ voce VRAMILAR. Non negamus tamen Romanix nomen olim etiam Natolix convenisse, vnde in historiâ Turcicâ antiquâ dicitur Aladinus multas prouincias in Romanîâ occupasse. Scimus etiam nomen Romanix strictius sumi pro Thraciâ & Argolide, quæ duæ prouinciæ Romanix nuncupantur; de Thraciâ liquet; de Argolide istud euincit, quod Nauplia, vulgè *Napli* corruptè *Napoli*, dicitur cum addito, *de Romanic*. In titulis Imperatoris Turcici Gracia cum Hungariæ regno dici videntur vno nomine EVROPA INFERIOR, itémque Imperium Orientale, seu Nouæ Romæ, ex quo Ottomanî Constantinopoli, & Græciâ potiti, urbem illam Imperij sui sedem constituere.

§. 2. *Quantitas Noua Gracia.*

NON hinc consideramus ditionem Turcicam, sed Græciam tan-

mus,
agna
tum
dno
cla-
ximè

-VI-
VMI-
LAR.
con-
ultas
ania
ncit,
to, de
garia
nque
Con-
dem

tan-

tum, & quatenus monte *de Costegnatz*, seu *Hæmo* à Septentrione restringitur.

LATITUDO eius ducitur ab urbis *Varnæ* territorio sub 45. gradu ad Promontorium *Tænarium*, vulgò *Metapan*, aut *des Cailles*, sub gradu 35. igitur continet 600. millia passuum Geometricorum, seu leucas nostrates 300. Germanicas 150.

LONGITUDO desumitur ab urbe *Dulcinio Dulcigno* in limite *Albaniz* ad *Castella Freti Constantinopolitani*, vulgò *les Chasteaux*, quæ distantia 9. gradus reddit in magno circulo, ideóque continet 540. millia passuum, leucas Francicas 270. Germanicas 135.

§. 3. *Qualitas nouæ Græciæ.*

OLIM regio cultissima erat, & fertilissima, nunc penè deserta, colonis ferè vbique deficientibus; quare ante aliquot annos 30. millibus *Calabrorum* in *Albaniâ* agri gratis assignati sunt ab *Ottomano*. Huius vastitatis ratio est quòd *Turcæ* *Græcos* diuites non patiantur esse, sed eos fictis criminibus, si vera desint bonis spolient: quamquam miseri hi homunciones, dominos illos acerbissimos *Latinis* anteferant, ex innato vtriusque imperij odio. Postea de singulis regionibus aliqua magis singularia dicemus.

§. 4. *Mores hodierni Græcorum.*

DOMINORVM suorum magna ex parte induère mores: qui *Turcæ* seruiunt, à *Turcis* nihil differunt; qui *Venetis*, *Venetorum* ferè more viuunt. Antiquam maiorum consuetudinem in hac parte retinuerunt: libentissimè pergræcantur, atque epulis indulgent, & vino. Zelotypiâ ardentissimâ laborant, neque vxores suas facillè, aut à quouis videri sinunt. Magnificè vestiti incedunt fluente *Togâ*, cui pallium superinducunt, vestem vocant, *une veste*. Comam ab occipitio nutriunt, in anteriori parte rescindunt: linguam suam multis vocibus *Arabicis*, *Turcicis*, *Slauicis*, *Latinis*, *Italis*, immo & *Francicis* admixtam habent. Quare obseruat *Crusius* in suâ *Turcogræciâ* supra septuaginta hoc tempore huius numerari dialectos: *Thessalonicenses* cæteris puriùs loquuntur. Annum suum à *Septembri* auspiciantur, seu ab *Æquinoctio Autum-*

nali, ob Indictionem Constantini, cuius initium cecidit in 23. Septembris. Numerant annos suos ab ortu mundi non à Christo nato, & anno mundi 5508. Christum ortum esse arbitrantur, itaque hunc annum Christi 1647. numerant annum mundi 7155. Si nuptias cum Turcâ contrahant perpetuò excommunicantur; si cum Latino, ad tempus aliquod duntaxat. In funebribus pompis falgamata, & vinum offeruntur adstantibus; fœminæ sibi vellunt capillos, ora lacerant, multis cum singultibus vlulantes. Viduæ toto anno carent publico, & neque vestem, neque indusium mutant. Armis ferè Græci carent, & tantùm mechanicas artes exercent, aut navigationibus vacant, in quibus peritissimi iudicantur.

§. 5. De Religione Græcorum.

RITV à Latinis differunt, secundùm quem administrant legitime omnia quæ ad Dei cultum, & Sacramenta pertinent: in pane fermentato consecrant, & calidam infundunt Calici, in memoriam calentis sanguinis Christi. Laïci sub vtrâque specie communicant. Sacerdotes seruant vxores suas, & iis vtuntur ad prolem; repudiatâ vxore iustâ de causa Laïci alteram superinducunt: tertiæ nuptiæ, seu *τρίγαμια* grauissimis pœnis prohibetur. Comam alunt Sacerdotes, & barbam: ita muniunt se signo Crucis, vt manum à dextra parte promoueant ad sinistram, contrario Latinis more; aliqui & in dextrâ, aut sinistrâ hærent, neque Crucem absoluunt, vt innuant Spiritum Sanctum à Patre solo procedere. Die Mercurij, & Veneris abstinent carne, piscibus, & butyro; sed panem, herbis, & oleo tantùm vtuntur. Calogeri etiam his diebus oleum non gustant: quadruplicem seruant Quadragesimam, *primam* à Sexagesima ad Pascha quam Magnam vocant; *secundam* S. Petri, & Pauli, ab octauâ Pentecostes ad festum eorum Sanctorum; *Tertiam*, B. Virginis ab initio Augusti ad Assumptionem; *Quartam* S. Philippi, à festo eius Sancti qui incidit in 14. Nouembris ad Natalitia Christi. Calogeri, seu Monachi magnæ hinc venerationis, ex his tantùm Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos eligunt. Homines hi duriter viuunt, & labore manuum, ignari magnâ ex parte, sed subdoli, & vafri: seniores patres, iuniores filios appellant; pauci inter eos Sacerdotes. De aliis eorum ritibus legantur Crusius in Turco-Græciâ, Cotouicus, & alij.

§. 6. De Politiâ hodiernâ Græcorum.

PARENT Turcæ, & à Saniacis Ottomanicis reguntur. Imperatori tributum quotannis in singula capita pensitant, & præterea liberos (quos Tributi vocant:) seliguntur autem robustissimi, & in præsentia omnes plerumque à parentibus offeruntur, vno tantùm referuato: ex iis fiunt Genessari *les Janissaires*, militiæ Turcicæ robur. Ab hoc tamen liberorum tributo eximuntur Nauplienses, *ceux de Napli en Romaine*, Rhodij, Constantinopolitani, Bulgari, Hungari. Superant Græci multitudine Turcas, sed nullius animi sunt; permixti Græcis Albani paratiores sunt ad rebellionem; sed malè hætenus consilia sua texerunt, vt innuunt in Moreâ enatæ factiones, quibus sibi, & aliis Græcis perniciem sæpe accersunt.

CAPVT II.

De Turco-Graciâ, seu Imperio Turcico.

§. 1. Quomodo Imperium Turcicum in Græciam peruasit.

CALLIPOLIS, seu Gallipolis Thraciæ occupata primùm est ab Ottomanis Duce Amurato, seu Morato, quem Froisardus corruptissimè vocat *Laboraquin*. Euocati tum fuere Turcæ à rebellibus Orientalis Imperij, & vsque adèd capti sunt regionis vbertate, & amœnitate, vt Imperatorem suum propè compulerint cum copiis in Græciam traicere; quod & præstitit traductis ex Asiâ in Europam 60. millibus armatorum ope Genuensium, qui in magnam rei Christianæ perniciem luem istam in Thraciam transfuxere. Amuratus ex Callipoli, Thraciam vniuersam depopulatus, Hadrianopolim, & Philippopolim cepit, & latè Imperium suum in Europam promouit. Successit ei filius Baiazetes cognomento *Gilderun* hoc est Ceraunus, qui patris victorias extendisset deuictis ad Nicopolim Christianis, nisi Tamerlanes Tartarus hoc fulmen extinxisset: quo tempore res Mahumetanorum se habuerunt pessimè; donec Mahumetus reparatis Turcicis copiis sedem Imperij ex vrbe Prusiâ, *Bursia*, Hadrianopolim trāspor-

cauit, & Christianos cum Imperatore Sigismundo deuicit. Eius filius Amurates Thraciam excursionibus bis depopulatus est, Venetis Theſſalonicam eripuit; in Legato deuictus à Christianis, mox eos grandi clade ad Varnam attriuit, & ſibi Bulgariam, & Albaniam ferè totas aſſeruit, vnà cum Moreæ parte maximâ. Sed Scanderbegus Epirota Albaniam recepit, & fortiter tutatus eſt; Veneti eius filio Mahumeto I I. Moream eripuerunt, & magnis ſumptibus, & labore Hexamilum munierunt, ſed inde flagitioſè deiecti ſunt, Mahumetus maioribus animis Eubœam, Lemnum, Leucadem occupauit, Boſſenam item, at demum Conſtantinopolim ipſam: in Tauricâ Chersoneso Caſſam Genuenſibus eripuit. Baiagethes II. Moldauix, ſeu Multauix partem obtinuit, Dyrrachium Carlouiciis eripuit, Naupaſtum Chriſtianis ademit, cum Methone, & Corone *Modon*, & *Coron*. Selimus Baiagethi ſecundi filius res ſuas potiùs in Aſiâ quàm in Europâ promouit. Eius filius Solymanus, Belgradam cepit, magnam Hungariæ & Slauix partem inuaſit; in Multauix ditionem ſuam promouit, ſed à Viennâ repulſus eſt; Rhodum ad ditionem compulſit, à Melitâ in ſuis Legatis repulſus eſt. Illius filius Selimus ſecundus Cyprum ſceptro ſuo adiecit per Legatos ſuos; expelli tamen potuiſſet ex Europâ ſi Chriſtiani victores ad Echinadas, vel Naupaſtum vti victoriâ ſuâ nouiſſent. Sub Amurathe III. & Mahumete item tertio, & Acmete, in Hungariâ ancipiti Marte plerumque decertatum eſt; ex quo Turcæ res ſuas parum, aut nihil promouerunt in Europam bellis Perſicis diſtenti, aut otio torpeſcentes. Tamen hac ætate noſtrâ reſumunt animos, Cretam magnâ ex parte ceperunt, & vniuerſis Inſulis potentur niſi Chriſtiani compoſitis litibus arma ſua in hoſtem communem conuertant.

§. 2. *De aliquot Imperij Turcici Magistraribus.*

N V M. 1. *De Beglierbego, Begleerby.*

NOMEN hoc erat in vſu antequam Monarchia Turcica coaleſceret, ſiquidem eius meminit Cedrenus, & hanc explicat ἀρχοντες ἀρχόντων *Domini Dominorum*, quia non tantùm gregariis militibus, ſed etiam præfectis imperabant. Prætor Græciæ ſæpe citatus à Leunclauio, ait Beglierbegum reſpondere Stratopedar-

cho, quem Germani *Generalem Campi*, nos dicimus *Mareschal de Camp*. Habent autem Beglierbegi vexilla sua sub quibus cogunt Saniacos suos; & posterius instituti habent breues admodum ditiones suas, vt eas diligentia & fortitudine sua extendere queant, quod si fecerint ad maiores dignitates cum multis laudibus promouentur.

NVM. 2. *De Saniaco.*

SANIACVS, vulgò *Sangiâc*, voce dissyllaba, vt vult Leunclavius, aliter *Sanzac*, nomen habet à vexillo militari Turcico, quod Græci Flambarum, vel Flambulum appellant. Est autem globus æreus deauratus in summo hastili defixus, circumplexis, & dependentibus vndique caudis equinis. Super hunc globum sæpe lunæ cornua imponuntur. Præfectis autem prouinciarum, seu Prætoribus eiusmodi vexilla præferuntur cum magno strepitu tympanorum in expeditionibus, ideoque dicti Sangiacbegi, à Græcis Flambutes: *hac ex Leunclauio.*

NVM. 3. *De Præfecto Insularum.*

PRÆFECTVS Insularum dicitur *Beglierbeg Denizi*, aliter *le Capitan Bassa*, magistratus à magno Solymano inuectus est, cum antea hoc munere fungeretur Saniacus Callipolitanus *le Sangiâc de Gallipoli*. Ille autem Ægæo mari, & Ionio præest, vno nomine Ottomanis, *les Mers Blanches*: respondet huic Magistratui qui apud Græcos dicebatur *πρωτοβέτης τῆς δωδεκανήσου*, cuius meminit Cedrenus. Præest autem hic Prætor Lemno, Eubœæ, Naxo, Paro, Melo, Zacyntho, Leucadi, Cephaloniæ, Lesbo, Chio, Samo, & Rhodo, Insulis 12. ad quas minores reuocantur; Cyprus & Creta, quia magnarum regionum instar, suos Prætores habebant. Nunc autem huic Præfecto parent non tantum Insulæ, sed & vrbes aliquot maritimæ, ad res nauticas peropportunæ, scilicet Callipolis, *Gallipoli*, Nicomedia, *Comidie Nauplia*, *Napli de Romanie*, Caualla Macedonia, *Naupactus Lepante*, & Alexandria Ægypti.

CAP.

CAPVT III.

Descriptio Historica Græciæ recentioris in particulari.§. I. *De Romaniâ.*NVM. 1. *Nomen Romaniae.*

DICITVR antonomasticos Romania, aliter Rumelia, quia in eâ Constantinopolis sita est, quæ & Noua Roma dicta est. Cætera petes ex §. 1. cap. 1. huius libri.

NVM. 2. *Quantitas Romaniae.*

Longitudo eius desumitur ab vrbe Cauallâ in limite Macedonico, ad Castella supra Constantinopolim, quæ distantia dat 4. gradus maioris circuli hoc est 240. mil. pass. Geometricorum, leucas Francicas 120. Germanicas 60.

Latitudo autem à Pro. Mastysiâ, vulgò *Cabo Grega* in Chersoneso, ad ostia fluuij *Panyzo*, infra Varnam, quæ est omnino eadem cum longitudine.

NVM. 3. *Qualitas Romaniae.*

REGIO temperata fatis, purissimi aëris circa Hadrianopolim; Constantinopoli propter vicinum mare & venti, & frigora, & calores alternis sæuiunt; pestique admodum obnoxia est: vrbi circumposita regio feracissima est, sed sterilis ex negligentia Turcarum, quoniam mari facile subuehantur omnia ad vitam, & delicias necessaria. Pascua item lætissima sunt, ora autem ad cõ piscosa vt Bosphorus Thracius, ideò Vere aureus, Autumno argenteus dicatur.

NVM. 4. *Politia Romaniae.*

PENDET ex Beglierbego Rumeliæ, sed quia Constantinopoli residet Imperator, parùm isthic iuris habet. Negotia omnia in vrbe per quatuor Iudices expediuntur, & curantur diligentissimè; per alium Hadrianopoli ius redditur. Multi equites sparsi sunt per Thraciam, vt ab Imperatore exercitus facile, & citò co-

Parall. Geogr. Tom. 11.

M m m

gi possit. Turcæ ubique otiosi, nam agriculturam relinquunt indigenis Christianis, mercaturam Iudæis, & Italis.

§. 2. De Macedonia.

N V M. 1. Nomen.

IN Historiis recentioribus, & Relationibus, atque Hodæporiis maxima pars Macedonia, & Thessaliæ vno nomine MACEDONIA nominatur, licet reuera ab indigenis secernatur, in hæc nomina *Tamboli*, *Macedonia*, *Comenolirari*, *Ianna*, quæ tibi in Geographi-
câ descriptione proponentur.

N V M. 2. Quantitas Macedoniae.

Latitudo à montis *Karoptniza*, seu Orbeli vertice, ad intimum finum Malliacum, vulgò *del Zitto*, 4. gradus totos reddit, ac proinde 240. millia passuum, leucas nostrates 120. Germanicas 60.

Longitudo ab extremo Promontorio *Montis Sancti*, ad montes Albaniam dirimentes extenditur, quæ reuocata ad maiorem circulum dat quoque 4. gradus, ac proinde longitudinem omnino similem latitudini facit.

N V M. 3. Qualitas Macedoniae.

REGIO tota frumento abundat, & quibusdam in locis vite, & oleâ: innumeræ hîc quoque feræ, & armenta pulcherrima. In fodinis Siderocapsinis aurum eruitur & plurimum, & purissimum ad Sultanos percutiendos, vulgò *des Squins*.

N V M. 4. Politia.

SANIACVS Thessalonicae, maximæ est, & præcipuæ in hoc tractu auctoritatis, & 400. equites alit: indigenæ tantum non mancipia, miseram Turcis seruiunt seruitutem. Sed mercatores humaniter accipiuntur, spe lucri. Vrbs Thessalonica vendita fuerat Venetis ab Andronico Palæologo, quibus erepta est ab Amuratho II.

§. 3. *De Liudiâ.*NUMERVS I. *Nomen.*

HELLADEM antiquam vno nomine vocari Liudiam vulgus Geographorum ait, hocque nomen putat ab vrbe Libadiâ, vel Lebadea recepisse. Nilominus à peritioribus inuenimus singula nomina assignata fuisse singulis regionibus; hocque nomen singulare esse, non commune.

NUM. 2. *Quantitas Liudiæ.*

Longitudo eius ducitur à sinu *de Larta* seu Ambracio ad Promont. Columnarum 4. graduum cum $\frac{1}{2}$ maioris circuli, hoc est 270. mil. pas. Geom. leucarum Fran. 135. Germanicarum 67 $\frac{1}{2}$.

Latitudo desumitur ab Hexamilo ad sinum *del Ziton*, duorum tantum graduum, ideoque 120. mil. pas. leucarum Franc. 60. German. 30.

NUM. 3. *Qualitas Liudiæ.*

VBIQUE feracissima est, sed maximè ad mare, & in Ducatu Atheniensi, qui oleis totus confitus est, vnde oleum Constantino-polim defertur, vulgò nunc à Græcis dictum *Ladiphi*. Herbis quoque odoriferis regio aspersa est, ideo hinc ferarum, & ouium bouumque carnes exquisiti sunt saporis. At pauci hinc cultores, vel Turcarum mancipia, vel præda piratarum.

NUM. 4. *Politia Liudiæ.*

REGIO ista sub Mahumeto II. anno Christi 1455. Turcis cecidit, quando Athenæ occupatæ, & huius vrbis Duces eiecti sunt. Pendet ex Saniaco Negropontino, seu Eubœensi: Turcæ in munitioribus locis degunt, Græci in agris, & vicis; nusquam alibi plures in Græciâ Sacerdotes. Hinc defauire solent in agris grassatores, in orâ maritimâ Piratæ, itaque hinc nihil tutum ab hostibus exteris, vel domesticis: quare solo cultura non respondet.

§. 4. De Moreâ, seu Peloponneso.

NVM. 1. Nomen Moreæ.

Mopézz à Græcis appellatur, *Morea* à Latinis, in genere masculino vt obseruauit Leunclauius. Hoc nomen accepit à Moris arboribus, quæ hîc frequentissimæ visuntur. Tzaconia autem, & Romania à quibusdam toti huic regioni concessa, nomina sunt Prouinciarum, & hoc etiam vniuersæ Græciæ vt præmonuimus.

NVM. 2. Quantitas Moreæ.

Latitudo eius ab Hexamilo ad Tænarium Pro. *le Cap. Cailles ou Metapan*, est 2. graduum cum dimidio, ideo 150. mil. pass. leuc. Franc. 75. Germ. 37. cum dimidia.

Longitudo à Pro. Torneseo *Cap. Tornese*, ad Pro. Scylleum *Cabo Schillo* 3. graduum maioris circuli, ideo 180. mil. pas. leucarum Franc. 90. German. 45.

NVM. 3. Qualitas Moreæ.

FERTILIS est, & amœna, nisi in medio vbi montibus tumet: & sicet vbique colles assurgant, vallibus tamen pensatur editior ille situs. Vnde quaque alluitur mari, quod ad Malea Pro. *Cabo Malio* in primis vorticosum est, ventis atrocissimis obnoxium, qui sæpe mutantur derepente non sine nauarum periculo. Tzaconia est paulò sterilior, sed quia incolæ liberi, & expertes Ottomanicæ seruitutis, nihil hîc ad victum deest; reliqua enim quibus carent piratica sufficit, & prædæ quas abigunt ex Insulis.

NVM. 4. Mores Tzacorum, seu Mainotarum.

MAINOTÆ, seu Tzacones, habentur à reliquis Moreæ populis Barbari; & licet Græcum ritum profiteantur sunt tamen Turcis, quàm Christianis similiores. Decem millia armatorum educunt, tenues copias, sed expeditissimas, & quæ adhuc à Turcis debellari non potuere; dum fugiunt peritissimè & certissimè sagittas vibrant. Nullam grandiore nauem ad portus appellere patiuntur, sed minora tantum nauigia, & lintres, quibuscum pelles, lanas, adipem, & vina permutant. Hostiles naues quotquot capiunt præscindunt, & inflammant, & suis piraticis actuariolis Insulas ditionis Turcicæ fatigant, atque diripiunt. Melius cum Venetis

conueniunt: nihilominus ab illis hi sibi cauent, quoniam vix se continent homines raptō viuere assueti, vbi aliquid prædæ in nauibus latere nouerunt.

N V M. 5. *Politia Moreæ.*

PRINCIPES Græci, seu Despotæ Moreæ, diu hîc rerum potiti sunt, qui Turcis in Europam irrupentibus Hexamilum excitauerunt rursus, atque muniuerunt, opus à Peloponnesiis excitatum tempore belli Persici vt præmonuimus. Hic murus ab Amurato II. disiectus est, regio latè, & fœdè vastata. Vindicarunt & hanc sibi Veneti anno Christi 1543. eumque murum excitarunt denuo, & duplici fossâ muniuerunt intra 15. dies, 30. hominum millibus diu noctûque laborantibus; sed quanto labore & industriâ munitio illa excitata fuerat, tam turpiter, & flagitiosè deserta fuit, atque per Mahumetum II. nullo negotio disturbata, quando Thomas Palæologus vltimus Moreæ Despota exautoratus Romam profugit. Saniacus Methonensis de *Modon* dicitur *Morabegi*, hoc est dominus Moreæ & mille equites educere solet: Nauplia tamen *Napli de Romanie*, penè videtur esse libera; ideòque crescit in dies, aliis deficientibus. Per Moream sparsi Albani, gens parum quieta, & neque iugum ferre potens, nec sat gnara excutere; ideòque conqueruntur indigenæ se Albanorum imprudentiâ sæpe Turcarum crudelitati expositos esse.

§. 5. *De Albania.*

N V M. 1. *Nomen Albania.*

ALBANIA semper Arbania apud Leunclauium dicitur; qui obseruat Albanos à Turcis appellari *Arnaut-laros*. Quidam volunt Albanorum nomen antiquum esse, siquidem Ptolemæus hîc urbem Albanopolim nominat: meliùs dicti sunt ab Albanis Asiaticis, qui expulsi per Tartaros eas sedes occupauere.

N V M. 2. *Quantitas Albania.*

Longitudo eius desumitur ab vrbe Dulcinio *Dulcigno*, & pertinet ad montes Albanos, seu quibus Albania dispescitur à Macedoniâ, & continet 120. mil. pas. leucas Franc. 60. Germanicas 30.

M m m iij

Latitudo eiusdem procurrit ab eâdem vrbe Dulcinio, ad os Ambracij sinus, *de Laris*, & complectitur 270. millia pass. Francicas leucas 135. Germanicas 67 cum dimidia.

NVM. 3. *Qualitas Albanie.*

REGIO circa Dyrrachium & Dulcinium feracior est; in parte Meridionali etiam vina generosa crescunt, inter quæ Aulonica *de la Valone* celebrantur. Ad eandem quoque urbem pix laudatissima crescit, & sal in montibus effoditur. In Italiâ quoque laudantur cera Albana, gossipium, linum, tapetes; & quia sale abundant, & piscibus ora maritima scater, ideo illi sallantur, & per vniuersam Græciam distribuuntur.

NVM. 4. *Mores Albanorum.*

ALBANI omnes bellicosi sunt, & ad fatigandos hostes peridonei: milites hîc melius ex equis, quàm pedites depugnant, sed rapaces sunt, & nimio prædæ ardore victoriam dubiam reddere solêt. Idiomate peculiari vtuntur quod neque Turcicum, neque Græcum, neq; Slaucum, illud autem secum ex Asiâ detulisse dicuntur; multis tamen Slaucis verbis inquinatum est. Venales animas habent, & ei militant qui luculentius stipendium offert, sed maximè Venetis operam suam & sanguinem locant. Italorum more vestiuntur ferè ditiores, reliqui ritu barbarorum, quibus vestis ad necessitatem, nihil ad ornatum. In funeribus suis mortuum quasi viuentem interrogant, & præficas adhibent quæ sibi capillos euellunt, ac genas radunt. A meridie Dyrrachium vsque viget ritus Græcus, exinde Latinus receptus est.

NVM. 5. *Politia Albanorum.*

TEMPORE irruptionis Turcicæ inter tres familias regio distributa fuit. *Comneni* ex familiâ Imperatorum Orientalium oræ maritimæ imperabant Dyrrachij & Aulonæ, Duxque vltimus Constantinus Comnenus, qui & Comes Montisferrati in Italiâ fuit, hîc rerum potitus est. Antea tamen Dyrrachium obtinuerunt Caroluisij ex familiâ Francicâ.

Mediterraneis locis, & magnæ parti Albanicæ imperarunt *Cassariote*; sed ab Amurate II. domiti sunt. Quamquam Scanderbegus, hoc est Alexander Epirota, regnum paternum instaurarit, & fortissimè defenderit.

Albania inferiori, & parua Græcia, quæ Despotatus vocabatur, præfuerunt Tochijs Epirotæ, ex genere ut aiunt Torilæ, cuius ultimus Despota Leonardus per Amurathem secundum spoliatus in Italiâ consenuit.

Nunc verò per plures Saniacos administratur Albania, ut videbimus in Turcogræciæ Geographiâ. Aiunt tamen plerosque seruitutis Turcicæ exfortes esse, & eos armare posse 30. equitum millia ad bellum Turcis inferendum, modò ut arma, pecuniæ, & periti Duces ad eos appellant. Certè ad bellum Turcis inferendum necessarij videntur; contra quos quàm peritè pugnare queant demonstravit Scanderbegus; cui si Europæi coniunxissent vires suas, actum erat de Ottomanico Imperio. Hic moriens ditionem suam Venetis legarat, sed hanc tueri non potuerunt, utpote à mari nimium remotam.

§. 6. De Negroponte, seu Eubœa.

N V M. 1. Nomen.

NOMEN accepit ab Euripo, quod leuiter detortum est in *Negropont*, ut omnes arbitrantur Geographi.

N V M. 2. *Quantitas Negropontis.*

Longitudo eius procurrit à Promontorio *Lytar* ad Prom. *d'Oro*, & 2. gradus maioris circuli cum 10. minutis continet hoc est 130. millia passuum, leucas nostrates 65. Germanicas 32 $\frac{1}{4}$.

Latitudo ab vrbe Negroponte ad Pro. *Castaro* dimidij gradus, hoc est 30. mill. pass. 15. leucarum Franc. 7 cum dimidiâ Germanicarum.

N V M. 3. *Qualitas Negropontis.*

INSVLA hæc feracissima frumenti maximè, quo potissimum vtuntur Veneti, ad muniendas Insulas suas maris Ægæi: hinc quoque plurimum mellis, lanæ, serici, lini, ceræ exportatur.

N V M. 4. *Politia Negropontis.*

VENETIS paruit, quibus assignata fuerat à Rabano Carcerio eius Duce, ne à Turcis occuparetur; à quibus tamen anno 1470. subacta est, per Mahumetum secundum, qui in eam atrocissimè

defæuit, puberes omnes iugulauit, impuberes cum mulierculis Constantinopolim abduxit, vnde nouas Græcorum, & Turcarum colonias huc submitit.

CAPVT IV.

De Venetâ ditione in Græciâ.

CRETAM Insulam ægrè reseruauere sibi in Ægæo mari Veneti ex quo perdidere Cyprum, & S. Ioannis Hierosolymitani equites ex Insulâ Rhodo eiecti sunt. Exinde tamen sapientiâ suâ perfecere, vt in fide persisteret à quo fidem nullam solent expectare Christiani, nam ab eo tempore non Cretam modò, sed & Cytheram, & Tenum præfidiis retinere Veneti vsque ad nostra tempora, quibus bella inter Christianos Europæos, Turcam ad fœdera violanda impulerunt.

§. I. *De Insulâ Cretâ, seu Candiâ.*NVM. I. *Nomen & Quantitas.*

DE nomine nihil occurrit quod dicam, nisi quod *Candia* dicatur, habeatque primariam ciuitatem iam toti Insulæ cognominem.

Quantitas eius spectata secundum *Longitudinem* ab *Hermico* Prom. ad Prom. *Salomonis* 4. gradus maioris circuli continet; ideòque 240. mil. pass. leuc. Franc. 120. Germ. 60. Secundum *Latitudinem* verò à *Cabo Sasoni* ad ostia fluij *Linco* gradum vnum complectitur cum 10. minutis, igitur 70. mil. pass. 25. leucas Francicas, 17. cum dimidiâ Germanicas.

NVM. 2. *Qualitas Crete.*

FERTILITATEM Crete id maximè arguit, quòd in quibusdam eius Insulæ locis, bis in anno seratur, bis metatur. Vinum hinc generosissimum effertur, vulgò *de la Maluoisse*, olim vinum *Pramnium*. Tota est penè cupressis confita, vnde Veneti arculas faciunt suas. Montes etiam pascuis læti, quare hinc armenta Bucera, & oves innumeræ. Neque ceruos, neque lupos, aut vrsos & vulpes

pes alit, immo neque serpentes, eos potissimum qui veneno nocent, nisi fortè Phalangium, vulgò *Sphalangi*, Italis *Tarantula* quod species videtur Aranci; quem pungit istud animal, enecat stupido quodam dolore, cui malo Harmonia medicinam facit. Insula portus habet commodissimos & plures, quare nonnisi ægrè seruari potest contra potentissimum hostem.

NVM. 3. *Mores Cretensum.*

CRETENSES in præsentia molles & timidi, si *Sfachiotas* exceperis hominum genus ad arma natum, quorum dialectus est Italica multis vocibus Græcis admixta; *Tzopelonas* hos Græci vocare solent, quoniam eorum pleræque voces inchoantur à TZ. Reliqui mores induere Dominorum suorum. Indigenæ malè inter se conveniunt, ex quâ discordiâ imminet Insulæ ruina. Certè ætate nostrâ Turcas à Sfachiotis adiutos esse, Veneti grauitèr conqueruntur.

NVM. 4. *Politia Creta.*

AD Insulam administrandam altero quoque anno duo Veneti nobiles mittuntur, Dux vnus, alter Capitaneus dicitur. Quatuor millia stipendiariorum seruant Insulam, quibus adiunguntur mille *Sfrachiotæ*, quos indigenæ patres suos, atque tutores vocant. Veneti totam Insulam inter suos nobiles distribuerunt in 394. Baronias, *Caualerias* nominant, quas iterum in municipia diuiserunt, *Seruanteries* indigetant. Nobiles quoque Cretenses nobilibus Venetis accensent, vt eos in fide & obsequio Reip. suæ contineant. Nunc verò magnâ eius parte potitur Ottomanus, Venetis reliquias Insulæ ægrè seruantibus, indigenis aut mussitantibus, aut etiam ad nouum Dominum aspirantibus.

§. 2. *De minoribus Insulis Græciæ iuris Veneti.*

NVM. 1. *De Corcyra.*

CORCYRA, hodie *Corfou*, seu *Corfu*, excurrit secundùm longitudinem à *Lascano* Pro. Australi ad Pro. *Sidari* Boreale ad 40. mil. pass. patet: quæ longitudo est Geographica latitudo: secundùm latitudinem à Castro S. Angeli, quod *Sant Agnolo* vocant ad Corcyram 20. millia passuum, ambitus eius centum millibus definitur.

Parall. Geogr. Tom. II.

Nnn

Abundat vino, oleo, & omnis generis fructibus. Frumentum antea parcè reddebat, sed huic malo prouifum est à Venetis, qui lacus aliquot exficcauerunt ex quibus iam frumenti ingens copia percipitur. Aquas etiam habet plurimas nauigationi Venetorum perutiles. Hinc quoque mel, cera, fal, herbæ medicæ efferuntur.

Linguâ vtuntur indigenæ partim Græcâ inquinatiffimâ, partim Albanâ: hîc enim plurimi Albani degunt. Fæminæ Phrygias vestes eleganter, & peritè elaborant, viri ferè otio torpent.

Armare potest Insula 20. hominum millia, ex quibus tria millia elegere Veneti, quos ad bellicas artes sollicitè erudiunt, ad Insulæ tutelam. 500. stipendiariis pedibus seruantur arces, 150. equitibus Albanis, seu Stratiotis littus defenditur. Regitur à Venetis iam ab anno 1382. quando sese indigenæ spontè Reip. sapientiffimæ submiserunt. Administratur autem à duobus nobilibus Venetis; vnus dicitur *Bailo* qui adiunctum habet sibi consiliarium *Assessorum*. Alter *Prouidador*, quasi Prouisor, cui coniunctus est *Quæstor*. Ex Venetis legibus ius Insulæ redditur. 12. millia Ducatorum vectigal Reip. pensitat, & 200. millia modiorum salis: qui sal conficiunt magnis immunitatibus gaudent, quarum præcipua quòd ab Aprili mense ad Nouembrem in ius vocari non possunt; quia toto hoc tempore sal vel coquitur, vel colligitur.

NVM. 2. De Cephaloniâ.

CEPHALONIA, vulgò *Cephalogna*, secundùm longitudinem excurrit ad 80. mil. pass. maxima eius latitudo 50. mil. minima 20. ambitus 160. distat à Zacyntho, freto interiecto, 12. mil. pass.

Regio est paulò ficior, abundat tamen oleo, frumento, vino, serico, lanâ, melle, cerâ, & mannâ. Incolæ partim Græci, partim Itali, Græcè vel Italicè loquuntur, omnes inquinatè. Diuiditur Insula in 19. partes *Pertinenzas* vocant, in quibus familiarum 6. millia numerantur: 4. millia expeditorum militum armari possunt. Arces hîc duæ satis munitæ, *Cephalogna*, & *Assò*.

Regitur per Prouidadorem nobilem Venetum, cum Quæstore item nobili quem *Carmelengo* dicunt; vectigal eius Insulæ est 12. millium Ducatorum.

N v m. 3. De Zacyntho.

ZACYNTHVS *Zante*; excurrit in *longitudinem*, ad 25. millia passuum: in *latitudinem* 20. ambitus est 60. 12. millibus à Cephaloniâ, 15. à Castello Tornesio in Moreâ distat.

Abundat vino, & oleo; sed frumentum malignè cultoribus suis sufficit; itaque milio pro frumento plerique vtuntur; vuarum Corinthiarum ducenta millia capfarum efferuntur.

Incolæ ingeniosi, & solertes, partim Græci, partim Itali: eorum tria millia in armis expediti solent esse quoties piratarum metus ingruit: 120. pedites stipendiarij aluntur à Rep. 80. stratiotæ ad custodiam littoris: ij solent ignes excitare quoties piratæ moluntur exscensionem. Regitur Insula à Prætore, *Prouidadorem* dicunt, cui duo alij Nobiles Veneti assident, & hinc colligitur vectigal 7500. Ducatorum.

N v m. 4. De Cytherâ.

CYTHERA, vulgò *Cerigo* dicitur, quam Cicula Sinanus Bassa speculam Ægæi maris nominabat, quoniam hinc facillè Christiani explorare possunt statum Imperij Turcici: *longitudo* eius, & *latitudo* pares, earum singulæ 16. mil. pass. *Ambitus* 60. Regio abundat oleo, & vino, ac montibus tumet. Onagris plena est, quorum in capite lapis cuius mentionem faciemus in Admirandis. Indigenæ omnes Græci, præfidiarij Veneti, à Prætore, seu *Prouidadore* administrantur.

N v m. 5. De Tenos, & Mycone.

TENOS, & Mycone, hodie *Tine*, & *Mycote*, arces habent munitissimas in rupibus, sed Tenos inexpugnabilem; Hæc quoque serico abundat, illa singularem rerum omnium penuriam experitur. Reguntur singulæ à singulis Nobilibus Venetis, eò altero quoque anno missis, quos Rectores vocant. Ad eas appellunt Christiani, qui seruitutem apud Turcas seruiunt, antequam eò perueniant parum tuti, & magnis cruciatibus expositi.

N n n ij

CAPVT V.

Græcia recentis Geographica descriptio.§. I. *Romania, seu Thracia, la Romanie, ou la Thrace.*

V
R
B
E
S
M
A
R
I
T
I
M
Æ
R
O
M
A
N
I
Æ.

CONSTANTINOPOLIS: *Constantinople, Turcis Stamboul,* quoniam interrogati Turcæ quò pergerent in expeditionibus, dum Hadrianopoli versarentur, respondebant barbarè *εις τὴν Πόλιν,* seu *εἰς τὴν Πόλιν* ad urbem, Constantinopolim significantes quam animis, & spe vorauerant. Portum habet commodissimum & mercibus exponendis peridoneum. Vrbs triangularis est, viæ angustæ, & inæquales, septem colles includit ne à Veteri Noua Roma differat. Locus rerum venalium *Beseftin* dicitur. Hic quoque Sultanorum Palatium *le Serail;* Castrum vulgò septem turres, vbi Fiscus Principis. Extra urbem secundum portum excurrit

GALATA: aliter *Pera,* quasi ultra æstuarium, vrbs vel potiùs suburbium Constantinopoleos, vbi Latini ferè omnes commorantur, primùm à Genuensibus extructa, vel potiùs culta.

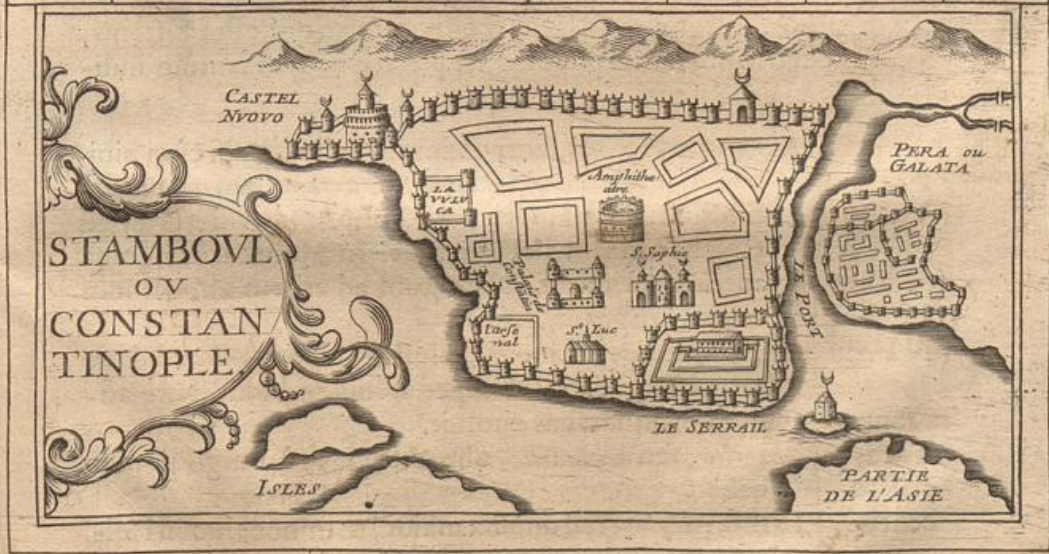
Castella: *les Chasteaux de la mer Noire,* in vtraque Bosphori ripâ, vbi magis restringitur, in Europæo seruantur equites Melitenses bello capti.

Selimbria: *Selurée,* cuius muri disiecti, eius tamen Balnea, & templa magnificentiam antiquam loquuntur; adiacet ei burgus cognominis quem Turcæ incolunt cultissimus.

Araclea: olim *Heraclea,* & *Perinthus,* deformata ciuitas, cuius portus tamen optimus, & recipiendis maioribus etiam nauibus opportunus.

Gallipoli: olim *Callipolis* sedes *Beglierbegi* Insularum, vrbs ampla, sed iam sine muris; hic tantùm sagittæ fiunt, & plerique omnes ciues hâc arte vititant.

DARDANELLE, *les Chasteaux,* olim *Sestos,* & *Abydos* mille passibus ab se inuicem discretæ, in quibus tormenta inuolatæ amplitudinis, & magnitudinis mare abstergentia,

quæcumque naus inuitis custodibus illac transit dubio procul euertitur. Duo ex his tormentis globos lapideos mille librarum excipiunt, 500. libras nitrati pulueris.

HADRIANOPOLIS: *Andrinople*, Turcis *Endrem*, vrbs serenissimi aëris, Amurathi sedes regia, cum ex Bithyniâ in Thraciam traiecit; Imperij Ottomanici sedes antequam Constantinopolis caperetur; hodie etiamnum pulcherrima, & cultissima.

Philippopoli, Philippopolis, Turcis *Philiba*, aut *Phelibe*, vrbs Archiepiscopalis, & ampla, cuius tamen mœnia conciderunt.

Dimotac, Didimotycha ad Hebrum Fl. sita, vrceolis suis celebris, quibus etiam Imperator vtitur. Hic natus est Baiagethes, eoque secessit Imperio deposito.

Chiurli, aliter *Zorlo* Turcis, Latine Tzurulus burgus potius quàm vrbs ad Fl. cognominem Latine Athyram, ad quem depugnans Selimus in patrem Baiagethem victus, & captus est.

Kirclissa, nobis *Quarante Eglises*, Tessaraconta Ecclesiæ, Saniaci sedes.

Triadiza: olim Sardica, postea Triazifa Concilio Sardicensi celebris, iacet penè in ruinis.

Bouron: Bistonium ad lacum cognominem qui olim Bistonis, aded in præsentia piscosus, vt piscatione eius tantum indigenæ victitent.

FLV-
VIIR O-
M A-
N I Æ,seu
Thra-
ciæ re-
centis.

MARIZA: Hebrus, lentus admodum hodie nisi cum niuibus augetur: recipit *Ardum*, & *Tunfam*, qui in eum effunduntur ad Hadrianopolim: *Tunsa* videtur apud Calchondylam dici Tænarus. In Hebræ arenâ grana aurea reperiuntur, & demum ad urbem *Eno* Ænum cadit in Ægæum mare.

Maestro, indigenis *Carason* Nessus; ideò *Carason* dictus, hoc est Niger, quia semper arenis turbidus lentè admodum aquas suas euoluit.

Chiurlic, seu *Chiaurlic*, olim Athyras, à burgo nomen habet.

Larissa: *Melas*, sed duplex maior, & minor; hic in Hellespontum, ille in Ægæum cadit.

MON-
TES

COSTEGNAS: Turcicè *Balkan*, Slaucicè *Cuimoniza*, olim *Hæmus*, à recentioribus Italis *Catena Mundi* nominatur.

R O-
M A-
N IÆ.

Monte Argentaro, olim *Rhodope* à Græcis *Basilissa* quasi *montium Regina*, à *fodinis* nomen accepit, & hodie adhuc incultus, & magnam anni partem niuibus obductus.

Castagna, *Pangæus* *fodinis plumbi, argenti, & auri* hodie *diues*.

§. 2. *Macedonia, cuius quatuor partes Iamboli, Macedonia, Comenolitari, & Ianna.*

IAMBOLI, olim Macedonia prima, & secunda.

CAVALLA, olim *Bucephala* aditus ex *Macedoniâ* in *Thraciam*, cum amplissimo portu, sed parum tuto hoc tempore. Ab eâ vrbe non procul via publica inter montes magno sumptu, & labore effossa.

Contessa, vrbecula ad sinum *Strymonicum*, vnde ei nomen recens inditum.

Siderocapsa, vrbs *fodinis vicinis* celeberrima, vnde multum *auri* quotidie *Turca* colligit, eoque vitur ad *Sultanos* suos *les Squins*.

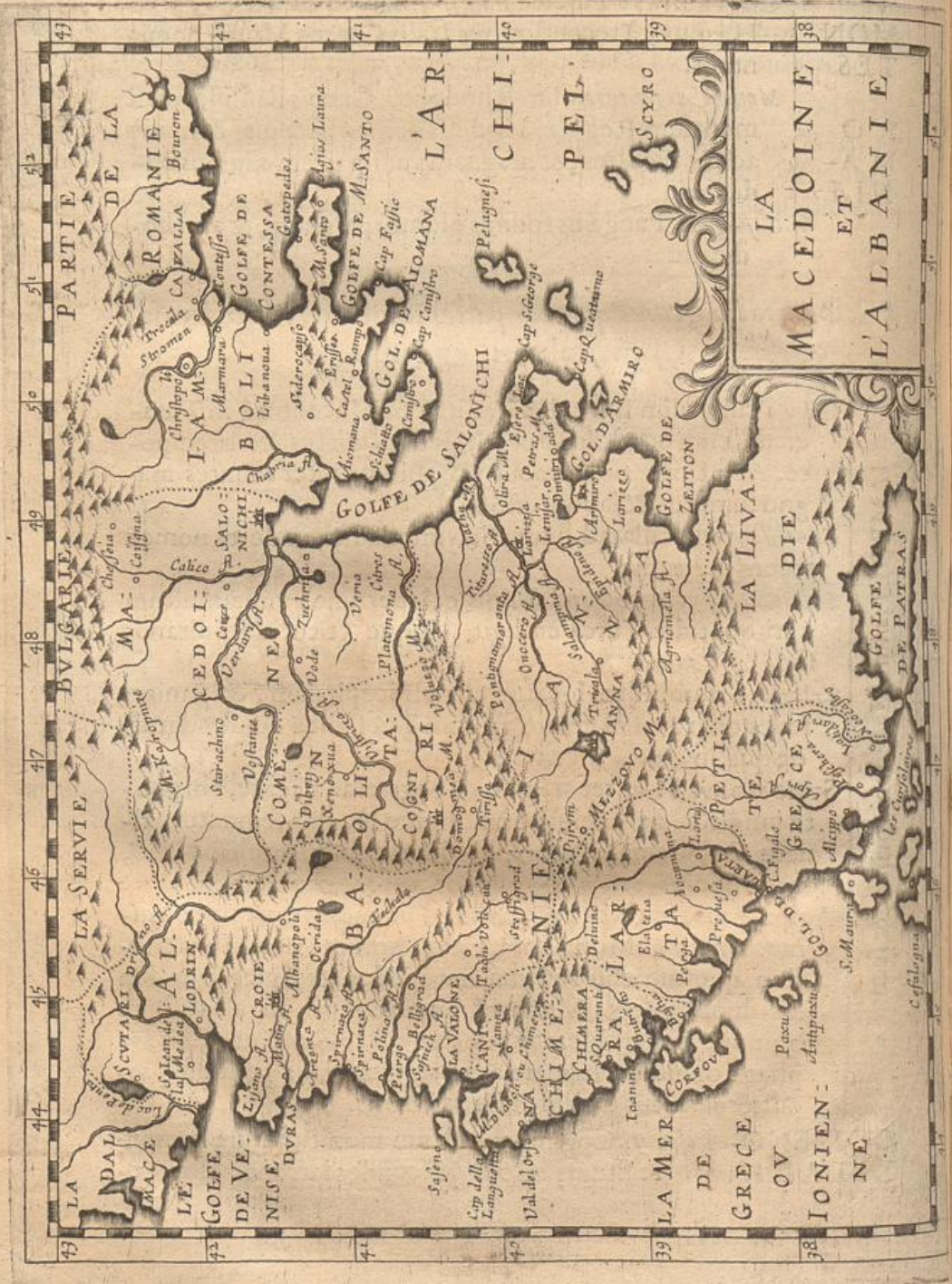
Tricala, à quibusdam locatur circa *Bucephalam*, & *Saniaci* sedes dicitur, sed vereor vt cum *Theſſalicâ* confundatur, de quâ in *Ianna* dicemus.

STROMONA Fl. aliter *Marmara* à pago ei adiacente, vbi ponte iungitur: vel meliùs cum in duo brachia scindatur, alveus Occidentalis *Marmara* dicitur, Orientalis *Redino*, totus fluuius *Stromona*, nuncupatur: olim *Strymon*.

Agion oros, seu MONTE SANTO, sic dictus quia in eo numerantur 24. Monasteria *Calogerorum*, seu *Monachorum*, quorum celeberrima *Garopedos*, & *Agias-laura*; in his duobus 600. Monachi numerantur, in aliis supra quinque millia. Pleraque eorum egregiè munita sunt, vt *piratis* obſistant. In mare ad sexaginta millia passuum procurrere dicitur: olim *ATHOS MONS*.

COMENO-
LITARI,

Cogni, *Coginium* castrum munitissimum in monte situm, ad compescendos *latrones* olim exercita-

pars Tertiæ Macedoniæ, & aliqua pars Theſſaliæ. } citatum, nunc ferè deſertum eſt, & ruinis deformatum.
Tyriffa, ciuitas antiqua vetus nomen retinens, nunc in vicum redacta.
Domonignifa, mons in eo tractu, cuius paſcua laudantur.

MA-CE-DONIA magna pars Macedoniæ Tertiæ. } SALONIQUI: olim Theſſalonica, in ſinu cognomine olim Thermæo, vrbs etiam noſtrâ ætate populosa, & diues, cum portu commodiſſimo, ad quem confluunt ex omni Europâ mercatores.
Citros: olim Pidna, vrbs ampla, & nihil ſplendoris antiqui videtur perdidiffe.
Veria: olim Bercea in pagum redacta.
Zucria, aliter *Ichniza*: olim Pella, hodie vicus in quo tamen aliqua antiquitatis monimenta eruuntur.
Platamona Fl. olim Aliacmon.

IANNA pars maxima Theſſaliæ. } IANNA: vnde regioni nomen, locus munitiſſimus in lacu cognomine, in quem aliqui riuli deſtuunt, & exinde in Peneum per cuniculos elabuntur.
 TRICALA: olim Tricca quam Saniaci ſedem facit Leunclaius: eius fuit Episcopus Heliodorus ille qui Æthiopica ſcripſit, & quoniam factum indignum Episcopo noluit eiurare excidit Episcopatu: hoc tamen aliqui negant, aut ſatis id non eſſe certum arbitrantur.
Armero, vnde Pelasgico ſinui nomen, oppidum conditum non procul à Thebis Phthioticis.
Piſrem, ſeu *Peſtremo* Saniacatus ſedes Leunclauio, quæ vbi ſita ſit, à peritis rerum Græcarum ediscere non potuit: dicitur tamen eſſe alicuius nominis vrbs in hoc tractu.
Salampria, Fluius: olim Peneus.
Reliquos Montes, & Fluios, ex antiqua Theſſaliâ repetere.

ET
L'ALBANIE

NE

§. 3. De Albaniâ Turcis Arnaut, ex Leunclauio.

ALBANIA SUPERIOR, olim Macedonia pars Occidentalis, seu quarta pars Macedonia.

- M A-
RITI-
M A,
seu
Com-
neno-
rum.
- DYRAZZO, nobis Gallis *Duras*: Dyrrachium olim pulcherrima ciuitas ad ostium Fl. *Argentaro*, à quâ Principes Dyrrachini dicti Carlouitzij, ex sanguine Regum nostrorum.
- Scutari*, Turcis *Iskodar*: olim Scodra, vrbs in rupe sita, cuius pedem alluit lacus, vulgò *de Penta*, aliter *de Scodra*, ex quo fluuius *Boiana* erumpit.
- La Vallone*, *Vallona*: quondam Aulon; portus amplissimus, seu veriùs sinus multarum nauium capax, quem duo castra muniunt, vbi superioribus annis Ottomanus finxit classem cogere contra Melitenses.
- Spinarza*, vrbecula ad ostia Polinæ Fl. piscatione celebris, sed Piratarum excursionibus obnoxia.
- M E-
D I-
T E R-
R A-
N E A,
seu
Ca-
striota-
rum.
- CROIE: olim Antigoniam, vel vt alij malunt Eri-bæa, *Cruam* vocat Calchôdylus, munitissima ciuitas, in quâ Scanderbegus Ottomanorum potentiam irrisit, & retudit. Nomen habet à voce *Croia*, quæ Albanicè *fontem* sonat; hanc alluit Fl. *Lisana*; quidam hanc vocant etiam Troiam, sed corruptè; & est totius Albanie primaria.
- Albanopoli*: Albanopolis, antiqua ciuitas, sed deserta, ex cuius ruinis creuit Croia vicina; malè quidam hanc volunt esse Croiam. Furorem Ottomanorum sensit, & suis ruderibus ostendit.
- Ocrida*, ad lacum cognominem, ex quo Fluuius *Drino* erumpit, vrbs munita, & Saniaci sedes, cui etiam Croia subdita est.
- Sfeigrad*, virtute Scanderbegi nobilitata: in eâ enim Turcis restitit, & ex eâ vsque eò fatigauit, vt in desperationem pæne adduceret.
- Bellgrad*, seu *Belgrado*, itinere vnus diei distita à Vallonâ, cuius fit sæpe mentio in Historiâ Scanderbegi.

ALBANIA INFERIOR, olim Epirus, & exigua pars Helladis.

CANINA.

CANINA: castrum munitissimum in monte qui incumbit sinui Aulonensi, quem etiam munit, & tueretur contra Piratas: inde regiunculæ nomen, quæ tota montana est.

Montes Diaboli, *les mons du Diable*, olim Acroceraunia Iuga; aliter *les mons de la Chimere*, vnde armenta pinguisima Turcis subuehuntur.

CHIMERA.

CHIMERA: vnde regioni nomen ad sinum cognominem, vrbs quondam amplior, sed deficiens ex quo paret Ottomano. Indigenæ Chimeriotæ in montibus libertatem suam non malè propugnant.

Butrinto, olim Butrotum, vrbs maximæ cadauer, è regione Corcyræ Insulæ. Sinus eius, seu portus dicitur *Almone*, & ad eum multi piscatores degunt, quia hîc quæstuosa piscatio, ob lacus amplissimos, & piscibus refertissimos.

S. *Quaranti*, portus non incommodus, vrbecula, vt in Turcico agro sat lauta.

LARTA.

LARTA ex Ambraciæ ruinis creuit, decem millibus iam à littore remota, quia sinus Ambracius qui ab eâ vrbe nomen habet, *Golphe de Larta*, sensim oblimatur.

Perga: olim Torone, ditionis Venetæ sub Corcyræo prætore, incolæ diuites, quibus etiam à Rep. concessæ sunt duæ Insulæ, in quibus armenta sua alunt *Paxu*, & *Antipaxu*.

Bastia à multis Albanæ limes constituitur, sed vltà etiam porrigitur, si quidem ditio Ambraciana ab omnibus fermè huic accensetur.

Ioannina, malè à plerisque in Ætoliâ locatur, & Saniaci sedes esse perhibetur.

Deluino, huius tractus præcipuus burgus diues & peramœnus, Saniaci quoque sedes.

DESPO-
TATVS,
seu parua
Græcia,

Lesibera, ferè ad ostia fluuij *Apri*, seu *Acheloi*, de cuius variis nominibus in antiqua. Vrbs tenuis est, & in dies deficit, quia ostium *Acheloi* sensim oblimatur.

Neocastro, non procul ab ostio *Lafidari*, seu *Euc-*

olim Acarna- nia, & Ætolia		ni, locus peramœnus, & Despotæ quondam sedes, nunc auaritiâ Ottomanorum deperit. <i>Alcippo</i> , ad finem cognominem, statio nauibus opportuna, nisi minutis Insulis & scopulis hæc ora prætexta esset.
-------------------------------------	--	--

§. 4. De *Liuidia*, quæ olim *Achaia*, seu *Hellas*.

LIVA- DIA, vera, vbi olim <i>Phocis</i> , <i>Doris</i> , <i>Locri</i> .		LEPANTE, Græcis <i>Inebecti</i> , olim <i>Naupactus</i> , capta à <i>Baiagethe</i> an. Christi 1499. cum Christiani satis inter se non conuenirent. Sed anno 1571. non pro- cul ab eâ commissum est prælium <i>Naupactinum</i> di- ctum Duce <i>Ioanne Austriaco</i> , quo Ottomanica vis opprimi potuit 200. triremibus Turcis captis, aut depressis. <i>Salona</i> , olim <i>Delphi</i> viculus duntaxat in planicie ad- modum feraci, in quâ multum frumenti colligitur.
---	--	---

STRA- MVL- PA, olim <i>Bœotia</i> , pars <i>Li- uadiæ</i> plerisq;.		<i>Badia</i> ; olim <i>Lebadia</i> , vbi adhuc ab indigenis osten- duntur vestigia Antri <i>Trophonij</i> . <i>Anatoria</i> : <i>Tanagra</i> in regione perferaci, quare in præ- sentiâ Græci hîc nutriunt Turcis armenta plurima, & greges copiosos. <i>Orchomeno</i> : <i>Orchomenus</i> viculus tantùm magnæ vrbs tenue vestigium. <i>Esopo</i> fluuius, torrens veriùs quàm fluuius, olim <i>Aso- pus</i> .
---	--	--

L E D V- C H E'		SETINES: Athenæ, vrbs seu burgus iam amplissimus, cum castro in colle vbi soli Turcæ degunt, in reli- quis partibus Turcæ Græcis permixti viuunt: in eò burgo multa ostenduntur vestigia antiquitatis, vt <i>Areopagi</i> , <i>Academiæ</i> , &c. Capta fuit à <i>Mahumeto</i> anno Christi 1455.
-----------------------	--	--

D'A- T H E- N E S,		<i>Port-Lion</i> : <i>Pyræus</i> , aliter <i>Porto-Leone</i> , ita dictus locus à <i>Leone</i> marmoreo, qui iacet ad littus; satis hodie iudicatur ex aspectu quæ fuerit olim eius magnifi- centia. <i>Salina</i> , olim <i>Nissa</i> portus <i>Megarensium</i> , hodie statio
--------------------------	--	---

ndam
erit,
ibus
pulis

apta à
fatis
pro-
m di-
ca vis
, aut

te ad-
gitur.

sten-

præ-
rima,

urbis

Afo-

mus,
reli-
n eò
s, vt

ocus
modie
gnifi-

tatio

Duca-
tus A-
the-
nien-
sis,
olim
Attica,
& *Me-
garis.*

infida, vbi aliquid falis excoquitur: à quâ non procul locus *Megra* dictus, quem ex nomine colligunt esse ruderâ *Megaræ*.

Raphci, olim Panormus portus, nunc piscatorum statio satis grata, nisi piratarum excursionibus pateret.

Le Cap des Colomnes: Promontorium Columnarum, à Columnis hîc extantibus, olim Sunium Promontorium.

Succamino, seu *Zucamini* olim Oropus, limes Ducatus Atheniensis in Boream.

§. 5. De *Morea* olim Peloponnesus.

D V-
C A-
T V S

CLARENZA: Clarentia ad Ionium mare (olim Dyme) quæ huic regioni nomen dedit, cuius fit crebra mentio in bellis Turcicis: loco fertili & amœno constituta, & cum Peloponnesus suum Principem, seu Despotam habuit, magni nominis.

CL A-
R E N-
T I Æ

Coranto, olim Corinthus vrbs etiamnum ampla, sed sine muris, cum arcæ quæ adhuc perdurat, olim Acropolis, seu Acrocorinthus. Hîc permixti Turcis Christiani viuunt, sed miserè vexati.

olim
Achaia
propria
Sicyon,
& *Co-
rinthus.*

Vasilica: olim Sicyon, ita dicta est à Palatij reliquiis, quæ hîc visuntur.

PADRAS, seu *Patras*, olim *Patræ*, vnde sinui nomen *le Golphe de Lepante*, aut *de Patras*, vbi hætenus colitur religiosè S. Andreas hîc passus; ille videlicet Heros Iudæus cuius meminit tacito nomine Pausanias.

Gastani, Latinè Augusta, Episcopalis ciuitas sub Patrensi Metropolitâ.

B E L-

BELVEDERE: Calloscopium Græcis, olim Elis; vrbs ampla, vnde toti regioni nomen, loco peramœno sita, ex quo & nomen habet, & si cultura accederet cultissimis Europæ plagis comparanda.

V E-

Nauarin: olim Pylos Messeniaca, malè à quibusdam Nestoris; suspicantur docti nomen hoc seruatum esse ab *Abarino*, cuius Ptolemæus meminit, certè Barinos à Græcis recentioribus locus ille dictus est. Portum

D E-

R E

olim } habet percommodum duplici castro munitum, quò
 classis Turcica conuenire solet, dum aliquid in Eu-
 ropam molitur.

Elis, & } *Rophea*, seu *Orphea*, in tabulis Hydrographicis *Carbon*,
 olim *Alpheus* fluuius.

Messe- } **MODON**: olim *Methone* munitissima *Moreæ* ciuitas, &
 dia. } diu *Saniaci* totius *Moreæ* sedes; capta est à *Turcis* per
 stupidam præfidiariorum incuriam, omnes puberes
 iugulati; atque in præfentiâ diligentissimè seruatur ab
Ottomanis.

CORON: olim *Corone*, vicina superiori etiam permu-
 nita, quam tantum incolunt *Turcæ*, *Christiani* & *Iu-
 dæi* in suburbia relegati sunt.

ARCADIA: fortè olim *Cyparissæ*, vnde sinui nomen
Golfo del Arcadiâ, portus satis commodus, & vrbs non
 illepada quondam, nunc deficit.

SACCA- } **NAPLI** *de Romanie*, corruptè vulgò *Napoli*: olim
 NIA, } *Nauplia*; amplissima ciuitas, loco peramceno sita,
 seu Roma- } & iam totius *Moreæ* populosissima, quoniam in
 nia minor, } eâ *Turcæ* indulgent *Græcis Christianis*.

aut Roma- } *Argo*: olim *Argos*; nunc duntaxat viculus ex aliquot
 nia *Moreæ*: } casis, & tuguriolis.

olim Ar- } *Charia*: olim *Mycenæ*, aliter *Agios Adrianos*, à San-
 gia, seu } cto, qui hîc religiosissimè ab indigenis colitur.

Argolis. } *Pluniza* Fluuius: olim *Inachus*; qui binominis est,
 nam antequam cadat in sinum *Argolicum* dicitur
Caueri.

TZACO- } **MYSITHRA**: olim *Sparta*; vt olim sic etiam sine mu-
 NIA, } ris, populosissima ciuitas à quibusdam dicitur, ab
 aliter } aliis viculus. Nomen accepit à minuto caseo,
 les Maï- } quem indigenæ *Musithra*, seu *Mysithra* vocant, &
 notz, le } hîc ponte mirabili iungitur *Eurotas*.

pays de } *Maino*, vnde *Mainotæ* dicti *les Mainotz*, olim *Leu-
 MAÏNO,* } strum *Laconiæ*, à quo non procul portus cogno-
 ou le bras } minis, aliter portus *Coturnicum*, *le port des Cailles*,
 de Maïno, } quoniam innumeræ coturnices eò confluunt. Cir-
 olim *Laco-* } cumposita huic vrbi regio diues est oleo, vino,

nia, & Arcadia, quidam tamen Maïnotas à Tzacombus separant, & hos Boreales illos Australes faciunt.

frumento, indigenæ sui iuris, & qui Insulanos Turcicos mirè vexant.

Maluasia, seu *Monembasia*, olim Epidaurus Limeira, vbi nobile vinum crescit, quod inde Antonomasticos nomen traxit, licèt in aliis locis proueniat.

Geremen: olim Geremia ab Amuratho capta & diruta, cùm Peloponnesum subiugauit.

Lundari: olim Megalopolis in montibus, vicus nullius iam ferè nominis.

Mandi: olim Mantinea, tenuis quoque vicus.

Iris Fl. indigenis olim Eurotas, cuius ripa amœnissima est, & confita arboribus.

CAPVT VI.

De Insulis Nouæ Græciæ.§. I. *De Insulis Maris Ægei.*

His omnibus Insulis fermè Turcæ potiti sunt; seruauere tamen aliquas Veneti, potiùs sapientiâ suâ, quàm fortitudine: quomodo enim Ottomanis tam vicinis resistere potuissent? nisi fortè adiuti totius Europæ viribus, quas dum concitare verentur Turcæ, ab iis fortè abstinuerunt.

NVM. I. *De Insulis in Ægeoditionis Venetæ.*

CRETÆ INSVLÆ

AGER

CANDIA: *Candie*, ampla ciuitas, & primaria totius Insulæ, atque Archiepiscopalis, munitissima, & tormentis bellicis instructissima æ quor omne detergentibus. Arcem quoque habet, & Armamentarium instructissimum.

CRE-

TEN-

Castrum Theodori: *Castel Theodoro*, seu *Thodoro*, munitissimus planè locus.

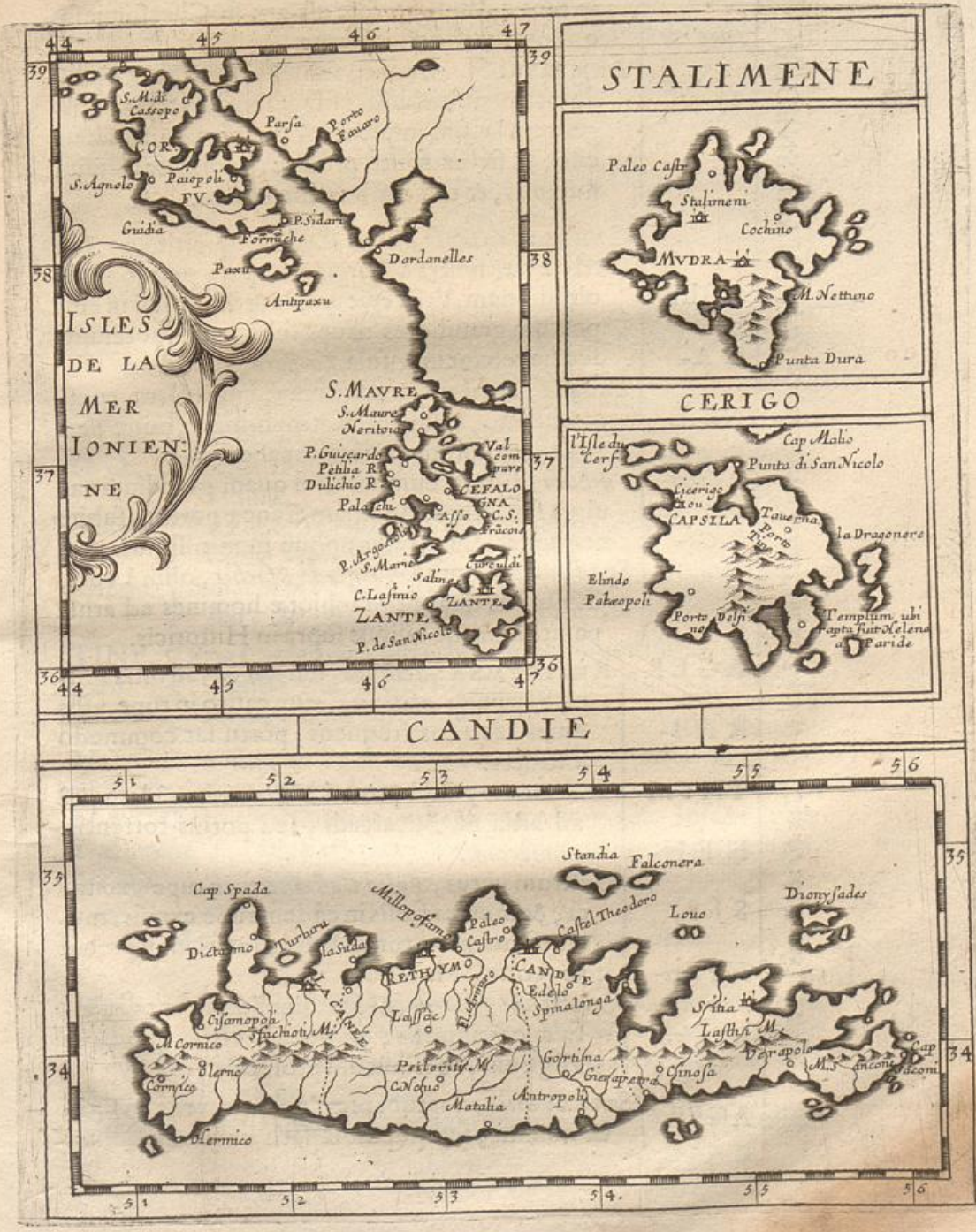
SIS,

Selinus: *Selino*, munitus quoque locus in sinu de *la Sunda*, & in intimo eius recessu.

le Terri-

Spina longa: portus optimus cum arce permunita, in

lanos
 Lime-
 tono-
 rouc-
 diru-
 s nul-
 eniffi-
 re ta-
 titudi-
 ffent?
 re ve-
 ia to-
 titiffi-
 e quor
 et, &
 odoro,
 inu de
 unita,
 in

- toire de Candie. } in eius custodiam. Sita est arx in Cherfonneso, quâ portus ille efformatur.
- ARMIRVS: Fl. *Armiro*, seu *Almiro*, ex fonte profluit tam multas aquas suggerente, vt statim ingentem lacum impleat. Aiunt eius aquas falsas esse, & sic ex fonte prodire, verùm eas sensim fluuiolis, & torrentibus dulcescere.
- AGER } CANEA: *la Canée*, olim *Cydon*; munitissima, sed hâc ætate nostrâ à Turcis occupata post longam obsidionem. Vrbs erat ampla & diues, sed in eius portum grandiores naues subire non poterant, sed hærebant in *Insula Turlluru*.
- CA- } *La Suda*, arx item munitissima, cum portu commodissimo, in sinu olim *Amphimalo*, nunc *de la Suda*, multarum nauium capace.
- NEÆ, } *Turlluru*, *Insula*, cum arce, ad quam grandiora nauigia subsistunt, quoniam *Canææ* portum subire nequeunt. Locus est quoque munitissimus.
- le Territoire de la Canée. } *Spachiotæ* montes, vulgò *de Sfachie*, olim *Leuci*, in quibus degunt *Sfachiotæ* homines ad arma paratissimi, de quibus suprâ in *Historicis*.
- AGER } RHITHYMNA: *Rethimo*, seu *Retimo*, ad ostia Fluij *Platonici* *Platonico*, cum castro in rupe, vrbs diues, & satis frequens, portu sat commodo instructa.
- RHI- } *Milopotamo*, non procul à *Retimo* in eadem orâ ad ostia Fl. *Bucarcadi*, seu potiùs torrentis: *Bucârcadi*.
- THYM- } *Castrum* vetus, *Paleo Castro*, arx in rupe excitata, & munita fossis in eadem rupe excisis; munitissimus penè totius *Insulæ* locus, non procul ab *Armiri* Fl. ostio.
- NE- } *Siloritus*: *Pfiloriti*, mons olim *Ida* in medio *Insulæ* editissimus, ex quo in vtrumque mare *Ægæum*, & *Libycum* prospectus datur.
- SIS, } *Sitoritus*: *Pfiloriti*, mons olim *Ida* in medio *Insulæ* editissimus, ex quo in vtrumque mare *Ægæum*, & *Libycum* prospectus datur.
- le Territoire de Retimo. } *SITORITUS*: *Sitoritus*, mons olim *Ida* in medio *Insulæ* editissimus, ex quo in vtrumque mare *Ægæum*, & *Libycum* prospectus datur.
- AGER } SITIA: *Sitia*, quatuor præcipuarum vrbiũ *Crætæ* minima, sed populosa satis cum amplissimo

- Sitia.*
- S I- } portu, qui inter præcipuos Insulæ connumeratur. Huius quoque vrbs territorium angustissimum est.
- TIEN- } Sacra petra: *Hierapetra*, in littore Meridionali ad mare Libycum, vnde & Promontorium vicinum nomen habet.
- S I S, } Lasthus: *Lasthi*, mons olim Dictæus, in duo brachia sectus, quorum alterum procurrit ad Pro-
- le Territoire de Sitia.* } *Sidero*, aliud extenditur ad Promontorium *Salomone*.
- C E- } CAPSILA: *Capsila*, in tabulis vulgò ex nomine Insulæ *Cerigo*, vrbs Episcopalis, munitissima situ, nempe in tumulo, ad quem facilè peruadi non possit.
- R I- } Tina: *Tine*, portus aliter *S. Nicolai*, à templo huic Sancto consecrato in parte Boreali aperitur satis commodus.
- G O, } Portus Delphini: *Porto Delphino*, ad partem Australem Insulæ.
- olim } Palæopolis: *Paiopoli*, corruptè pro *Paleopoli*, locus antiquæ vrbs Cytheræ.
- Cythera. } Adiacet ei versus Cretam Cytheriola, vulgò *Ciceriga*, seu *Cicerigola*, Græcis nunc *Δίσις*, nautis *Cicerigon*.
- TINE, } Vna Cycladum cum vrbe in môte munitissimâ, & quam olim } frustra Turcæ tentarunt: Christianorum ex Turcicis *Tenos*. } compedibus fugientium Asylum.
- MYCO- } Vna ex Sporadibus, vt quidam arbitrantur, duplicem habet portum, à Meridie vnum, alterum ab Oriente, urbem vnam in medio Insulæ, quæ MYCO- } sæpe tentata à Turcis, numquam tamen capi potuit. LE, olim } *Mycoræ*.

N V M. 2. De Insulis in Aegeo Ottomanica ditionis.

- N E- } Negropontium: *Negreponi*, olim Chalcis ad Euripum sita, vbi hîc nunc ponte iungitur, cui castrum permunitum incumbit, & à Turcis diligentissimè ser-
- G R E- } uatur.
- P O N T, } *Stora*, olim *Stira* quam Mahometes I I. huius Insulæ
- olim } *Eubæa*,

*l'Isle de
Negre-
pont.*

domitor expugnauit, & incendit.
Euripus: *Euripo Έβειρο*, de quo in antiquâ Græciâ: olim
septies reciprocus erat, nunc tantum bis de die intumescit, sed impetu aquarum, & vortice incredibili.

ST A-
L I
M E-
N E

Mandra: *Mudro*, aliis *Mandro*, maxima Insulæ ciuitas ad littus Orientale, à quâ non procul eruitur terra, vulgò Lemniaca, *la terre sigillée*, sic dicta, quia 6. Augusti magnis ceremoniis eruitur, Græcis atque Turcis spectantibus; de hac terrâ agemus in Admirandis, *Stalimeni*, aliis *Lemno*, olim Myrina præcipua olim ciuitas Insulæ, excitata potiùs videtur ex veteris Myrinæ ruinis paulò à mari remota, cum Myrina mari allueretur.

INSV-
L A,

olim
Lemnos.

Cochinum: *Cochino*, olim Hæphestias, castrum in littore Boreali.

Castrum vetus, *Paleocastro*.

Mons Neptuni: *Monte Nettuno*, plenus herbis odoriferis.

T H A-
S O, olim
Tassos.

40. mill. passuum ambitus cum vrbe cognomine fatumunita, duobusque aliis arcibus: portu quoque non incommodo instructa est.

S A M A N-
D R A C H I,
olim
Samothracia.

20. millium passuum ambitus, penè deserta, & parum culta. Capris abundat Insula, ex quarum pellibus Alutas conficiunt vulgò *les marroquins de Leuant*. Hinc quoque plurimum mellis aueritur.

S C Y R O,

olim

Scyros.

Ante annos ducentos satis populosa, & diues, quia quadruplici portu instructa erat cum quatuor vr-bibus, sed illæ conciderunt, & indigenæ miserissimi, quia expositi Piratarum excursionibus, in duobus burgis delitescunt. Insula quoque sensim obducitur syluis: eius ambitus ad 80. pass. millia patet.

LEGINA,
seu Engia,

Insula ferax, sed piratis exposita, quare ex quo potiti sunt eâ Turcæ arcem ligneam hinc excitarunt ad stationem non incommodam, & ad quam fa-

- olim
Ægina. } cilior exscensio est. Ab illâ arce, seu castro li-
gneo dicitur in Odæporiis Græcis *Xilocastro.*
- SDILLE,
olim
*Delos, &
Rhenia.* } Nihil hîc præter antiquum nomen celebre; videtur
hodie gemina ob Rheniam ei coniunctam, &
vtraque vno nomine *sdille* dicitur; quamquam
pars quæ olim Rhenia erat, *Fermene* vocari ab in-
digenis perhibeatur. Ibi multa vestigia magnifi-
centiæ, & antiquitatis.
- NICSIA,
olim
Naxos. } Cum vrbe & portu cognomine: vini & frumenti fe-
racissima est. Archiepiscopi sedes est. Olim ha-
buit Duces suos nobiles Venetos quibus erepta
est tempore Selimi.
- PARIO,
olim
Paros. } Vrbs eius Episcopalis *Parthia*, & duo oppidula *Kepha-*
los, & *Augusta Agosta*. 50. passuum millia patet, &
vestigia ostendit templi pulcherrimi. Adiacet ei ab
Occidente *Antiparos Antipario.*
- AN-
DRIA,
olim
Andros. } Urbem habet Insulæ cognominem cum portu qui
iam oblimatus est; vrbi incumbit castrum in rupe
fixum: in eâ plurimi Latini degunt, qui suum etiam
habent Episcopum. Eius Insulæ Casei laudan-
tur, ob eximia pascua. Ambitus eius est 100. mille
passuum.
- ZIA, seu ZEA,
olim *Ceos*, seu
Cia. } Vrbs eius *Iulida*, olim *Iulis*: patet ad 50. pas-
suum millia: de eius fonte dicemus in *Ad-*
mirandis.

§ 2. De Insulis Nouæ Græciæ in mari Ionio, seu Siculo.

NVM. I. De Insulis Venetæ ditionis.

- COR-
FOV,
seu } *CORCYRA: Corfou*, seu *Corfu*, vrbs munitissima pænè
totius Europæ, duabus arcibus firmata in scopulis, ad
quas armatus miles nullo modo, inermis ægrè potest
adrepere. Vrbs etiam firmata propugnaculis, in Isth-
mo collocata, & *Tripolis.*
- seu } *S. Maria di Cassopo*, *Cassiope* olim, vbi Basilica illustris B.
Virginis sacra, quam *Ænobarbus Archipirata* incen-
dit.

Ppp iij

COR-
FV,
olim

dit, Veneti piè repararunt cum monasterio Græcorum Monachorum. Locus iam munitus est, piratarum metu.

Corcyra. Castrum S. Angeli: *Castel sant-Angelo.*
Paiopoli: Palæopolis, olim Ptychium.

ZAN-
TE,
olim
*Zacyn-
thos.*

ZACYNTHOS: *Zante*, Insulæ cognominis vrbs perampla & munita, cum portu eximio quem *S. Nicolai* vocant, cui adnexum suburbium ingens, atque vrbi propè par, quod alluit Fl. *Camurra*. Vna hæc vrbs murata in tota Insula, indigenarum Asylum, dum in eam piratæ irrumpunt.

CE-
PHA-

CEPHALONIA: *Cephalogna*, ampla ciuitas in monte sita, & admodum populosa; loco parum riguo, sed saluberrimo.

LO-

Affa, portus, aliter *Naffo*, cum arce in Peninsulâ ad nauium tutelam excitatâ: inde vallis nomen accepit *Val d' Affa*; olim vt puto *Asteria*.

GNA,
olim
*Cepha-
lonia.*

Argostoli, portus amplissimus, & capacissimus, & maximæ classis capax, non procul à Cephaloniâ.

Portus Guiscardi, *porto Guiscardo*, in Boream Insulæ statio.

RUDE-
RA

{ *Petiliæ: Petilia destrutta.*
{ *Dulichix: Dulichio roninato.*

PAXV, & ANTIPAXV,
olim *duæ Paxi*, seu *Paxe*.

{ *Pargensibus Epirotis concessæ, à Venetis, vt in iis armenta sua nutriant; hîc enim lætissima pascua; pendèntque à Corcyro Prætorè.*

N V M. 2. *Insule in Ionio ditiois Turcicæ.*

SAPIEN-
ZA,
nobis *la
Sapience*,
olim *Spha-
gia.*

Duobus millibus à continente disiuncta cum portu non incommodo, sed tota penè deserta est, quia patet assiduis piratarum excursionibus.
Ab eâ non procul *Prodeso* veriùs scopulus quàm Insula, olim *Protes*, in quâ incredibilis Aporum multitudo.

STRI- { Insulæ duæ, quarum maior, seu Orientalis ad 4. millia

VALI, olim *Strophades*. patet, minor seu Occidentalis duobus passuum milibus definitur. In Orientali monasterium Græcorum Monachorum fixum ad stationem, seu portum non ineptum, quem arx exigua tuetur; vtraque peramœna est, vitibus & oleis distincta.

VAL DE COMA-PARE, aliter Val de Compagno, olim *Ithaca*. Piratarum statio, & exulum quos Veneti ex Insulis suis eiiciunt; vndique portuosa, & excensionem admittit, ideo piratarum rapinis patet: Græcis *Theachi* dicitur, Turcis *Phiachi*.

CVRZOLARI, aliter RVSCCELLI, nobis *les Curzolaires*, olim *Echinades*. Penè omnes desertæ, pleræque saxeis cautibus horridæ, maxima earum *Dulichio*. Celebrantur victoriâ, quæ aliter dicitur Lepantina.

SAINCTE MAVRE, olim *Leucas*. Insula peramœna, & vitibus vbique consita cum vrbe cognomine; olim Venetæ ditionis, & ab Venetis recuperata ante pugnam Lepantinam; sed Turcæ eam receperunt, & inde Piraticam exercent in mare Ionium. Ab equitibus Melitenfibus quondam capta est, & malè accepta, sed statim relicta.

SASSENSO, olim *Sasb*. Piratas Turcarum recipit, aliunde omnino deserta est, volucris potius quàm hominibus addicta.

CAPVT VII.

Geographia Turcogrecia, seu secundum Turcarum administrationem, ex Leunclauio, & aliis.

PRIMVS } Sophia: *Sophie*, vbi Beglierbegus residet; in Bulgariâ sita est.
 BEGLIER- } Silistria: *Silestrie*.
 BIA TVS } Nicopolis: *Nicoboli*.
 } Vidinum: *Vidino*.
 GRÆCIÆ } Quadraginta Ecclesiæ: *Kircklesse* in Thraciâ.
 } Vizza, seu Vyza in Thraciâ.
 } Chirmanû: *Chirramano*, seu *Kirmen* in Macedoniâ.

seu	Crateuallum: <i>Alazzachisar</i> , Seruiis <i>Cratenallo</i> , Scopia, seu Vscopia: <i>Scupi</i> .
R V M E-	Pestremum: <i>Pisrem</i> , seu Pestremo, & Prifrem in Theffaliâ.
L I Æ, aliter	Iannina, seu Iagnia: <i>Ioannina</i> Ætoliz.
	Castrum Angeli: <i>Angelo Castro</i> .
R O M A-	Theffalonica: <i>Salonichi</i> , in Macedoniâ.
	Tricea: <i>Triccala</i> in Theffaliâ.
N I Æ,	Augusta: <i>Gastani</i> , seu <i>Gustani</i> , in Moreâ.
	Lacedæmon: <i>Musithra</i> } duo Saniacatus fecun-
<i>le Beglierbei</i>	Patræ: <i>Paleopatro</i> } dùm Leunclaium,
<i>de Grece, ou</i>	Scodra: <i>Scutari</i> , seu <i>Ischodar</i> , in Albaniâ,
<i>de Rumelie,</i>	Dulcinium: <i>Dalcagini</i> , seu <i>Dulcigno</i> .
<i>ou de Roma-</i>	Albafauia: <i>Elbassau</i> .
<i>nie,</i>	Delminium: <i>Delminio</i> , aliter <i>Deluino</i> .
	Ocrida: <i>Ocrida</i> , sub quâ Croia.
vnde pen-	Tigina, seu Benderum: <i>Bender</i> , in Moldauiâ.
dent 24.	Mencastrum: <i>Achermeno</i> , seu <i>Kermen</i> , & <i>Bialo-</i>
Saniacatus.	<i>grad</i> , in Moldauiâ, seu Bessarabiâ.
	Callipolis: <i>Callipoli</i> , vbi residet Beglierbegus.
SECUNDVS	Nicomedia: <i>Comidia</i> .
BEGLIER-	Lesbos: <i>Metelin</i> .
BIATVS	Naxos: <i>Nicfia</i> , malè legitur apud Leunclaium
INSVLA-	<i>Nexia</i> .
R V M,	Rhodus: <i>Rhodes</i> .
	Nauplia: <i>Napli</i> , aut <i>Napoli de Romanie</i> .
<i>le Beglierbei</i>	Leucas: <i>Saincte Maure</i> ,
<i>Denisi,</i>	Pera: <i>Gabita</i> .
aliter	Lemnos: <i>Stalimene</i> .
<i>le General de</i>	Chios: <i>Scio</i> .
<i>la Mer,</i>	Eubœa: <i>Negrepont</i> .
aliter <i>le Capi-</i>	Bucephala: <i>Canalla</i> ,
<i>tan Bassi,</i>	Naupactus: <i>Lepante</i> .
sub quo 14.	Alexandria: <i>Scanderia</i> .
Saniacatus.	
	Nouigradia: <i>Nonigrod</i> .
TERTIVS	Filechum: <i>Filek</i> .
BEGLIER-	Zetizena: <i>Zetyschen</i> , seu <i>Zetzen</i> .

BIATVS	Zoluchum : <i>Zoluch.</i>
	Segedinum : <i>Segedin.</i>
	Alba Regalis : <i>Albe Royale.</i>
BVDEN-	Sexartium : <i>Sexard.</i>
	Simontorium : <i>Simontorne.</i>
SIS,	Coppana : <i>Copan.</i>
	Muhatium : <i>Muhartz, seu Muhatz, Leunclauio.</i>
<i>Budum-</i>	Sigethum : <i>Ziget, seu Sasnuar, in Hungariâ.</i>
<i>Beglierbei,</i>	Quinque- Ecclesiæ : <i>Petschen, seu Cinq-Eglises, in Hungariâ.</i>
sub quo 15.	Sirmium : <i>Sirmio.</i>
Saniacatus.	Fanum S. Andreæ : <i>Semendrie, seu Zendreul, in Rasciâ.</i>

QUARTVS BEGLIER- BIATVS TEMESVA- RIENSIS,	Temesuaria : <i>Temesuar, vbi commoratur Beglierbegus.</i>
	<i>Mudaua : Mudaua.</i>
	<i>Vilafuuania : Vilafuuau.</i>
	<i>Chianadia : Tschianad..</i>
<i>le Beglierbei de</i>	<i>Virischitirna : Vvrschitirni.</i>
<i>Temesuar,</i>	<i>Alba Iulia : Gyula Feyerual.</i>
sub quo 8.	<i>Viminatum, seu Vidinum : Vidin.</i>
Saniacatus.	<i>Lippa : Lippa.</i>

QUINTVS BEGLIERBIA- TVS BOSSINEN- SIS	Vammelucha : <i>Banialuch, sedes Beglierbegi.</i>
	<i>Pofega : Pofecha, seu Pofchega.</i>
	<i>Cliffa : Cliffa.</i>
	<i>Herzegouina : Herzegouine.</i>
	<i>Lika : Lika.</i>
<i>le Beglierbei de la</i>	<i>Sareschia : Sazeschna.</i>
<i>Bosnia, ou de Bosna.</i>	<i>Orachum : Issuornich, aliter Orach.</i>
sub quo 9. Sania-	<i>Prisdenum : Bristem, vel Prisdin.</i>
catus.	<i>Allazichia : Allatzchia-Chiffar.</i>

SEXTVS BEGLIERBEGVS THEO- DOSIANVS, <i>Coffe B glurbei:</i>	Theodosia : <i>Cassa.</i>
<i>Theodosiæ Kaffi in Tauricâ.</i>	Sidagios : <i>Zolac.</i>
Sub eo tres Saniacatus.	Tanais : <i>Ossou, seu Assaph.</i>

De Admirandis Græcia tam Veteris quàm Nouæ.§. I. *Admiranda Thraciæ.*

COCHRYNA, Fl. in Thraciâ, potus ouibus nigros fœtus facit.
Antigonus cap. 84.

Inter Byzantium, & Chersonesum mons sacer, ad quem mare interdum Bitumen in superficie defert. *Antigonus cap. 144. ex Eudoxo, & Callimacho Cyrenæo.*

Apud Agrios Thraciæ populos Pontus Fl. defert alueo suo lapides carbonibus similes: hos accensos si aquâ resperferis faciliùs ardent, si flabris exfuscites extinguuntur; horum odorem nullum reptile ferre potest. *Aristoteles in Admirandis, & Antig. cap. 151.*

Apud Botiæos lapis nascitur qui solis appulsu ignem exhalat. *Antigonus cap. 184.*

Apud Cinchros, & Chropfes populos Thraciæ (hos Aristoteles videtur Pfittos appellare, vtrumque populum vno nomine Antigonus Conchropsofes vocat) fonticulus est quem Aristoteles 3. hist. Animalium *Psychron* à frigore nominat, qui gustantibus illico mortem affert. *Aristoteles in Admirandis, & 3. hist. Animal. Antigonus cap. 156. Virruuius lib. 8. cap. 3.*

In monte Hefeno qui Mædos à Pæonibus dirimit (Antigonus Messapium, & Marfanum vocat) animal reperitur dictum *Bolinthus*, aliàs *Bonafus*, bouis formâ, quod se stercore contra canes tueretur; hoc calidum stercus si canes attigerit eos depilat; calidum porro non est, nisi concitetur. *Aristoteles in Admirandis & in historiâ Animalium.*

Haud procul à Pangæo monte fons, ex quo si aqua appendatur in vase, duplex hyeme, quàm æstate pondus inuenies. *Plutarchus.*

In Thraciâ lapis Spinus dictus dissectus ardet, itémque perfusus aquâ. *Aristoteles in Admirandis.*

In fluuio quodam Ciconum lignum aquis deiectum lapideo cortice obducitur. *Plinius lib. 2. cap. 103.*

Locus est in Thraciâ stadiorum 20. vbi prouenit hordeum nulli animali vtile, præterquam homini: immo & abstinent cætera ani-

malia ab hominis stercore, qui eo victitavit; si attigerint moriuntur.

Aristoteles in Admirandis.

Ad locum qui dictus est Cedropolis in Thraciâ, homines, & accipitres ad venandum coeunt: excitant homines auiculas, accipitres deiiciunt in manus hominum, tum demum pars prædæ accipitribus obiicitur. *Artigonus cap. 34. & Plin. lib. 10. cap. 8.*

Nascuntur in Thraciâ carbunculi ignem minimè sentientes.

Plinius lib. 37. cap. 7.

Lapis prædictus ab Anaxagorâ Clazomenio Olymp. 78. cap. 2. cecidit à Sole in partem Thraciæ ad Ægos-Potamos Fl. qui etiam nunc ostenditur magnitudine Vehis, *Vehiculi*, colore adusto.

Plinius lib. 2. cap. 58. Plutarchus, & alij.

Circa Thraciæ sinum frumentum quadragesimo à satione die maturefcit, mirumque nulli frumento plus esse ponderis, & fufuribus carere. *Plinius lib. 18. cap. 7.*

Cassandro Galatas in Hæmo monte obsidente, cum sylvæ multæ valli gratiâ excisæ essent, multi indidem fontes erupere. *Plinius lib. 31. cap. 4.*

Biziæ in Thraciâ numquam Hirundines apparent, ob fabulam Terei. *Plinius lib. 10. cap. 23.*

Bina iecinora leporibus in Chersoneso ad Propontidem, mirumque translatis aliò, alterum interire. *Plinius lib. 11. cap. 37.*

In Thraciâ nascitur Herba Ischæmon, quâ ferunt sanguinem fisti, non apertâ modò venâ, sed & rescissâ. *Plinius lib. 25. cap. 8.*

Circa Abderam & limitem qui Diomedis vocatur, equi pastu Dyctamno inflammantur rabie. *Plinius ibidem.*

Mel Heracleoticum, seu Perinthium etiamnum perniciosum est, & gustantibus mortem afferre solet propter Chamelæontem Nigrum herbam, cuius hæc regio ferax. Porrò ex hac herba succrescunt frutices Ixij dicti, ex quibus qui gustaverit illico moritur. Si igitur ex Chamelæontis floribus apes succum excerpserint, mel inde confectum mortiferum est. *Bellonius, & alij viatores Orientis.*

In Freto Thracio reperitur adhuc piscis Xiphias dictus, cuius è rostro cuspis quasi ensis eminet, quo alios pisces conficit, unde & nomen traxit. *Odaeporia Domini Des-Hayes.*

§. 2. Admiranda Constantinopoleos.

CVM Constantinus Imperator statuisset Ilium reparare, instrumenta fabrorum Byzantium translata sunt; & cum ipse pomærium vr̄bis aratro signaret præcedere visus est eum ignotus aliquis, qui moneret quousque procederet. *Zonaras Tomo primo, & Baro-
nius ex eo.*

Constantinopoli prostant 7. turres ad sinum *Cornu* appellatum; harum in primâ si quis vocem emisisset, aut lapidem proiecisset ipsa similem vocem resonabat, quâdam machinatione, & secundæ repetendam dabat, itaque vox per omnes procedebat, nec alia turbabat aliam, sed singulæ vocem explicatam excipiebant, & distinctè reddebant. *Georgius Cedrenus.*

In eadem vr̄be Bibliotheca fuit continens sexies centena millia voluminum, inter quæ erat intestinum Draconis 120. pedum, in quo scripta erant Poëmata Homeri Ilias, & Odyssea literis aureis; deflagrauit autem vnâ cum Bibliothecâ imperante Basilisco. *Idem Cedrenus.*

Temporibus Anastasij statua Fortunæ ex ære facta, cuius pes premebat nauim, locata est in quadam vr̄bis parte, cum nauis illa temporis diuturnitate fracta esset, & eius membra furtim sublata, accidit vt naues Byzantium non appellerent, & ventorum violentiâ ingredi prohiberentur. Cum verò hæc restituta fuisset sublatum incommodum; iterumque de industriâ sublatis nauis huiusce membris, vt causa probaretur, idem quoque damnum passi sunt Constantinopolitani. *Zonaras.*

In lacu Neorio æreus bos ingens statutus est, quem aiunt semel in anno mugitum edere, tumque vr̄bi imminere calamitatem aliquam. *Aliqui apud Gellium quos irridet.*

Cum Simeon Rex Bulgarorum à Chrobatis victus esset, nunciatum est Imperatori statuam aut columnam quandam in Xerolapho Constantinopoli, illum Simeonem significare, ac si quis caput columnæ, aut statuæ rescinderet secuturum Simeonis interitum. Tum Imperatoris iussu ablatum statuæ caput, aut apex columnæ, & eodem profus tempore sublatus est stomachi doloribus Simeon, horâ ab Imperatore diligenter obseruatâ. *Zonaras.*

Quotannis mense Aprili piscatores Christiani, qui Constanti-

nopoli degunt Arenam legere in Ponto Euxino, eamque deferre ad Palatium, seu Serallium Ottomanicum: eo enim modo ostrea propè innumera hîc capiuntur, siue res ingenita sit huic arenæ, siue ostreorum semina huic permixta sint. *Odaeporia Domini Des-Hayes.*

Multa prætermitto quæ hodie dicuntur videri Constantinopoli, vt in fonte pisces aliàs assi, in quorum squammis assationis vestigia durent, & alia eiusmodi, quia sine auctore circumferuntur.

§. 3. *Admiranda Macedonia.*

CIRCA Atintaniam iuxta colles Apolloniatis petra est, in quâ latens ignis non apparet quidem, sed superinfuso oleo exardescit. Plinius hanc petram pluuiis incendi videtur innuere. *Aristoteles in Admirandis, & Plinius lib. 2. cap. 106.*

Iuxta gelidum fontem semper ardens Nymphæi Crater dira suis Apolloniatis portendit. Augetur imbribus, egeritque bitumen temperandum illo fonte *ingustabili*, aliàs omni bitumine dilutius est. *Iidem qui iam laudati sunt, iisdem locis.*

Non procul ab Apolloniâ in Tauliticâ regione (alij Taulanticâ legunt) ignis iugiter exardescit ex loco minimè amplo, vnde odor sulphuris, & aluminis existit: crescit tamen hîc herba altissima, & arbores excelsæ non plus quatuor passibus à flamma distant. *Aristoteles in Admirandis.*

In Bisaltiâ lepores duplex iecur habere perhibentur. Ibidemque templum Dionysij in quo ignis apparet, si futura vbertas; noctes & tenebræ portendunt sterilitatem. *Iidem Aristoteles eodem loco.*

In Chalcidicâ Regione locus *Canthareoletron* dictus, quia in eo viuere Cantharus, seu Scarabæus non potest, sed si eum subeat in orbem circumactus expirat. *Antigonus cap. 14. ex Theopompo; Aristoteles in Admir. Plin. lib. II. cap. 8.*

Clytis lacus Nitrosus Macedoniae, vnde populi Clytæ, ex cuius medio dulcis fonticulus existit; quodque mirum scatebrâ fontis semper emicante lacus nec augetur, nec effluit. Huic circa canis exortum Nitrum innatat nouem diebus, totidem cessat: iis tamen diebus quibus Nitrum gignitur si fuerint imbres fit salius Nitrum, Aquilones faciunt deterius quia limum commouent. *Plinius lib. 31. cap. 10.*

Ad Achantum Macedoniæ sal nascitur, qui in igne nec crepitat, nec exilit. *Idem eodem libro cap. 7.*

Qui Athon montem incolunt centenis quadragenis annis uiuunt, & quia viperinis carnibus aluntur, eorum nec capiti, nec uestibus noxia insunt animalia, seu pediculi. *Idem lib. 7. cap. 2.*

Circa Philippos Macedoniæ ferunt metalla inueniri quorum ramenta deiecta crescunt, aurumque manifestò producunt. *Aristoteles in Admirandis.*

Est Olynthi terra quæ corrumpi frumentum non sinat, ideòque horreis adhibetur. *Plinius lib. 18. cap. 30.*

Cassandriæ quæ olim Potidæa dicebatur lapis colitur è cælo delapsus. *Idem lib. 2. cap. 58.*

Ad eandem Cassandriam terra qualibet magnitudine in aquam iniecta, lapidea extrahitur. *Idem Plin. lib. 35. cap. 13.*

Lycestis fluuius qui in Erigonem influit aquam acidam defert, quæ pota, vini modo remulentos facit. *Antigonus cap. 180. ex Theopompo. Plinius lib. 2. cap. 103. Aristoteles in Meteoris lib. 2. cap. 3. Vitruuius lib. 8. cap. 3.*

Miezæ pendentes in cauernis aquæ durefcunt in lapides. *Plinius lib. 31. cap. 2.*

Qui volunt sibi candida nasci pecora, ea deducunt ad aquatum ad Haliacmonem fluuium, qui nigra & fusca, ad Axium. *Plinius lib. 31. cap. 2. & Theophrastus.*

Circa Haliacmonem fluuium succus expressus ex rutâ contusâ & modicis aquis aspersâ, si copiosè ebibitur veneni vice fungitur. *Idem Plinius lib. 20.*

§. 4. Thessaliæ Admiranda.

TITARESII fluuij aquæ repudiantur à Peneo cuius aquæ purissimæ, illius crassissimæ sunt, sed olei instar is supereffluit. Refundit causam Strabo in pinguedinem Titaresij, Eustathius γλιχρότητα μεταλλικὴν. *Strabo lib. nono, & Eustathius in Dionysium.*

Peneus fluuius facit omnes oues ex aquâ suâ potantes nigras. *Plinius lib. 2. cap. 103.*

In Thessalia tantam serpentum nasci copiam perhibent, vt nisi tollantur à Ciconiis regio sit inhabitabilis; quare magnus hîc habetur honor Ciconiis, & capite luit qui aliquam interemerit. *Aristoteles in Admirandis.*

In Estiotide duo fontes, *Coroneus* ex quo bibentes oves nigræ fiunt, *Melas* ex quo candidæ; ideo sic dictus per *Antiphram*.
Plinius lib. 31. cap. 2. ex Eudycō.

In *Pelio* monte spina nascitur frugifera, cuius fructus cum oleo tritus & aquâ frigus omnino arcet. *Apollonius cap. 18. ex Heraclide Cretensi de urbibus Græciæ.*

In *Olympo* Monte nulli sunt lupi. *Plinius lib. 8. cap. 58.*

Circa eundem montem putei hyeme totâ deficiunt, vere primo multum aquæ reddunt. *Idem lib. 31. cap. 4.*

Ad *Larissam*, emissio lacu, Regio facta est frigidior, & omnes oleæ interierunt. *Idem Plin. lib. 17. cap. 4.*

Ad *Potnias* in *Magnesiâ*, *Asini* pasti *Dyctamno* rabie inflammantur. *Plinius lib. 25. cap. 8.*

In *Magnesiâ* aquæ calidæ factæ sunt frigidæ, sapore non mutato. *Plinius lib. 31. cap. 5.*

Pyrrha fluuius qui *Amphrysus* vocatur (sic enim codices emendatiores legunt) potus steriles fœminas facit. *Plinius lib. 31. cap. 2.*

Scotusæ fons est, qui non modò hominum & pecorum sanat vulnera, sed & si lignum fissum in eum coniicias coalescet. *Antigonus cap. 147. & Aristoteles in Admirandis.*

Polydamas *Scotusæus* *Pancratiastes* omnium mortalium procerissimus fuit. Adhuc iuuenis in *Olympo* monte Leonem occidit: *Taurum* maximum vngulâ tenens non dimisit magnâ vi eluctatum, nisi relictâ in manu vngulâ. Currum agitatum ab aurigâ, equisque impulsis alterâ manu retinuit immobilem; quare euocatus est ab *Artaxerxe*. In speluncâ fornice collapsus aliis fugientibus vnus ipse restitit, sperans inhibere se posse ruinam, sed saxi pondere obrutus est. *Suidas, & Tzetzes in variâ Historiâ.*

Cranone fons est calidus miri feruoris, qui vino additus triduo calorem potionis seruat in vasis. *Plinius lib. 31. cap. 2.*

Ibidem duo tantum visuntur *Corui*; hi autem exclusis duobus pullis abeunt, & proli locum cedunt. Hic quoque currus æreus quem pulsantes indigenæ tempore siccitatis à Deo poscunt pluuiam & impetrant. *Antigonus Carystius cap. 15.*

In lacu *Sicendo*, seu *Sicandro* *Thessaliæ* mutæ sunt ranæ, aliò si transferantur vocales. *Plinius lib. 8. cap. 58.*

Quo loco sepultus est *Euripides* aduenientes duo riui ex dextrâ, atque sinistrâ concurrunt, ad quorû confluentias solent pran-

fitare viatores propter aquæ bonitatem: ad riuum autem qui est ab alterâ parte monumenti nemo accedit, quia eius aqua creditur mortifera. *Vitruuius lib. 8. cap. 3.*

Phania palus Pyracum, vel in Pyrrhæa regione Theſſaliæ, ſiccata ardet. *Antigonus cap. 171.*

Eurymenis in vrbe Theſſaliæ deiectæ coronæ in fontem lapides fiunt. *Plinius lib. 31. cap. 2.*

In Theſſaliâ fons ex quo nec pecus vllum guſtat, nec beſtiarum vllum genus propiùs accedit: tradunt & æs, & ferrum arrodi illâ aquâ, & Siliquam ſylueſtrem amplecti radicibus fontem illum, ſemper florentem purpurâ. *Vitruuius lib. 8. cap. 3. & Plinius lib. 31. cap. 2.*

§. 5. Admiranda Epiri.

CIRCA Epirum aquæ calidæ ſunt, ſuper quas volare impunè nullæ volucres poſſunt, ſi Cygnos excipias qui in his locis degunt. *Ariſtoeles in Admirandis.*

In Dodone Iouis fons cùm ſit gelidus, & immerſas faces extinguat, ſi extinctæ admoueantur eaſdem accendit. Idem fons meridie ſemper deficit, idcòque Anapauomenon vocant, mox increſcens ad medium noctis exuberat, & exinde ſenſim ſiccatur. *Plinius lib. 2. cap. 103. S. Auguſtinus 21. de Ciuit. Dei cap. 3. de Facibus.*

In Acheloo Fluuio *Zaclon* herba reperitur, quam ſi triueris, & in vinum conieceris fiet aqua, amittetque vim omnem vinum, tantùm odorem retinebit. *Plutarchus libello de Fluminibus.*

In eodem Fluuio naſcitur piſcis *Aper* dictus, qui vocalis eſt, & grunitus emittit. *Ariſtoeles lib. 4. Hiſtorie Animalium, & Plinius.*

In Acheloï Fluij ripâ inuenitur lapis *Galactites*, qui ſi teratur reddit ſuccum album; intra os receptus liqueſcit & ſoluitur; tamen memoriam bonam perimit: ſubnexus paruulis largiuſculos hauſtus ſaliuarum facit. *Solinus cap. 12. Plinius lib. 33.*

Ad Leucadem petra candida vnde huic Inſulæ, vel *Cherſoneſo* nomen, ex quâ præcipites ruebant mulieres in amoribus ſuis minùs felices. Ex eâ ruit *Sappho*, ruit priùs *Cymethos Ptereli* filia amore *Cephali* capta: atque ita hîc ſanabantur amantes, aut peribant. *Lilius Giralduſ, & Ianus Parrhaſius ex antiquis.*

Leu-

Leucadiæ Pauo virginem tam perditè amavit, vt eâ mortuâ interierit. *Athenaus lib. 14.*

In quodam specu Ambraciæ Faba à Pyrrhi Regis ætate ad Piraticum Gnei Pompeij bellum seruata est, hoc est annis centum circiter & viginti. *Plinius lib. 18. cap. 30.*

Circa Acarnaniam Molaris reperitur vnus argentei coloris, alter aurei, in metallicis. *Plinius lib. 36. cap. 19.*

In Athamaniâ fanum est Nympharum, vbi fons cuius aquæ frigus ineffabile, quidquid superponitur calefcit; si quis sarmenta, aut aliquid eiusmodi admouerit inflammatur. *Antigonus cap. 163.*

Accepimus in Epiro nostrâ memoriâ Tritonem exiisse de mari, ad fontem rapuisse mulieres concubitus gratiâ: quare vetitum esse, ne mulieres solæ ad fontem illum accederent. Captum autem nolentem edere, mortuum esse. *Vadianus in Melam.*

§. 6. *Admiranda Achaia, seu Helladis.*

NVM. I. *Admiranda Attica.*

ATHENIS in Pantheo olea est quam *Callistephanon* vocant, quæ habet omnia folia contraria reliquis oleis, quippe quæ supinam partem, non pronam habeant viridiorem; hæc etiam instar Myrti ad coronamenta ramos mirâ proportionem emittit. *Aristoteles in Admirandis, & Aristophanis Scholiastes.*

In templo Mineræ Athenis lucerna dedicata est quam Callimachus fecit, in quam infusum oleum non consumitur, nisi exacto demum anno, cum tamen lucerna noctes, diésque ardeat, eius funiculus est ex lino Carpasio (lege Carystio) quod ex omnibus, igne non absumitur. *Pausanias in Atticis.*

Mineræ olea incensa à Persis eodem die in proceritatem duorum cubitorum excreuit. *Idem, ibidem.*

Quæ in Æsculapij fonte Athenis immersa sunt in Phalerico portu redduntur, is est Atticæ portus non procul ab Athenis. *Plinius lib. 2. cap. 103.*

Athenis in Academiâ platanus fuit cubitorum 36. radix 37. *Idem lib. 12. cap. 1.*

Ibidem fons Enneacrunos dictus, is nimbosâ æstate frigidior

Parall. Geogr. Tom. II.

Rrr

est quàm puteus Iouis in horto, at puteus siccitatibus riget. *Plinius lib. 31. cap. 3.*

Ad montem Hymettum locus Cylli petra cognominatus, in quo fons, ex quo si mulier sterilis, aut infœcunda biberit, illico ad conceptum redditur idonea. *Suidas.*

In Marathoniis campis audiuntur per totam noctem equorum hinnitus, & pugnam cientium hominum species cernuntur. Qui de industriâ eò accedunt vt hæc videant malè multati recedunt, at iis qui fortuitò, nihil mali accidit. *Pausanias in Atticis.*

Perdices in Atticâ sunt vocales. *Antigonus Carystius cap. 6.*

Nulli aut rarissimi in Atticâ Leones, atque Dasipodes, vulgò *des Lapins.* *Naucrates Pœta Comicus.*

In Atticâ nullæ Coturnices vnquam visæ sunt arcem Mineruæ subire. *Apollonius cap. 8. & Antigonus Carystius.*

Megarum diu stetit Oleaster in foro, cui viri fortes affixerant arma sua, quæ cortice ambiente ætas occultauerat. Fuit autem arbor illa fatalis excidio vrbis præmonitæ oraculo, cum arbor arma peperisset, quod succisæ accidit, ocreis galeisque intus reperitis. *Plinius lib. 16. cap. 39.*

NVM. 2. Admiranda Bœotia.

In Bœotia fluuius Melas nigras, Cephisus licet ex eodem fonte profluens oues albas facit. *Plinius lib. 2. cap. 103. & Vitruuius lib. 8. cap. 3.*

Perdices non transuolant Bœotiz fines in Atticam. *Plinius lib. 10. cap. 29.*

Thebis Bœotiz belli Leuctrici tempore templa omnia disparuerunt, arma Herculis nusquam visa, Deo ad pugnam egresso. *Xenophon Hellenicæ lib. 6.*

Lacus Orchomenius nono quoque anno crescit, prodigiosus si quando amplitudinem biennio extendisset, quod contigit prælio ad Cherronæam infausto. *Plinius lib. 16. cap. 36.*

Orchomenium linum fit ex palustri velut arundine, & eius duntaxat panniculâ. *Idem lib. 19. cap. 2.*

Ad Trophonium Deum iuxta fluuium Orchomenum duo fontes, quorum alter obliuionem affert, alter memoriam, vnde dicti, *μνημὴ & λήθη.* *Idem Plinius lib. 31. cap. 2.*

In Bœotiâ nullæ Talpæ, in Coronico agro non modò nullæ, sed etiam importatæ moriuntur. *Antigonus Carystius cap. decimo.*

In Aulide templum Dianæ aliquot seculis ante bellum Troianum excitatum, cuius trabes adhuc durant, quâ ex materiâ ignoratur. *Idem lib. 16. cap. 40.*

Ab Oropo Aulidem vsque quidquid terræ mari attingitur mutatur in saxa. *Idem Plinius lib. 35. cap. 13.*

N V M. 3. *Admiranda reliquæ Achaie.*

In Daulide Phocidis neque hirundines pariunt, neque pullos excludunt, neque vnquam in ædium fastigiis, aut tectis nidos figunt. *Pausanias in Phocicis.*

Ex monte Taphio in Locris Ozolis riuus quasi puris, odoris terrimi profluit, quoniam sub hoc monte Nessus Centaurus sepultus esse perhibetur, vnde & dicti Locri Ozolæ. *Antigonus cap. 129. ex Myrsilo Lesbio.*

Ad Naupaetum ferebat Delphinus puerum; qui cùm tempestate subitâ extinctus esset relatus est à Delphino in littus, vbi & ipse expirauit. *Plinius lib. 9. cap. 8.*

In Doride Cephisus erumpens non omninò leniter, & placidè, verùm plerumque circa meridiem vocem edit, boatumque Taurino non absimilem. *Gerbelius lib. 5. in voce Lileâ.*

In eiusdem fluuij fontes proiecta bellaria rursus in Castalio fonte videbantur. *Pausanias.*

§. 7. *Admiranda Peloponnesi.*

N V M. I. *Admiranda Achaia propria.*

CORINTHI in templo Neptuni cella est, vbi Portunam latere credunt; si quis vel peregrinus, vel ciuis in eo loco peierarit, nullo modo potest effugere pœnas periurij. *Pausanias in Corinthiacis.*

Ibidem Corinthiacum æs fieri non potest, nisi in subdialemluceum Pyrenes fontis immergatur candens. *Idem, ibidem.*

Ibidem Corinthi claua Herculis iterum in oleastrum genuit. *Pausanias ibidem.*

Hic Cerui, aliquando visi sunt enatam gerentes in cornibus hederam. *Aristoteles in Admirandis.*

In Achaiâ Peloponnesi circa Caryniam vinum nascitur partum abigens; etsi vnam tantum edant grauidæ, cum tamen sint eiusdem saporis cum aliis vuis. Addit & Theophrastus canibus grauidis si vvas illas gustauerint catulos elidi. *Plinius lib. 15. cap. 18. Athenæus & Theophrastus.*

Circa Sicyonem in mari vites reperiuntur, sed & ficus sine foliis, & rubro cortice. *Plinius lib. 13. cap. 25.*

NVM. 2. *Argia Admiranda.*

ANDRO quidam vir Argiuis totâ vitâ suâ siti, potuque caruit: iuit ad Ammonem, & victitauit tantum farinâ siccâ. *Aristoteles de ebrietate apud Apollonium cap. 25.*

Serpentes parui nascuntur Tyrinthæ (hîc Hercules nutritus perhibetur) illi aduenas interimunt, indigenis innoxij sunt. *Plinius lib. 8. cap. 59.*

In Trœzene omnes pedibus laborant, cuius morbi causa in aquas refundenda est. *Vitruuius lib. 8. cap. 3. & Plinius lib. 31. cap. 2.*

Apud eosdem Trœzenios sacra fiunt, in quibus quam in partem prima hostia ceciderit, in eandem cæteræ postea immolandæ cadent. *Pausanias in Corinthiacis.*

Hîc quoque mons pluuiam receptam non effundit, sed totam absorbet. *Idem, ibidem.*

Ibidem quoque aqua inuenitur, quæ etsi tranquilla videatur, si quis huic se commiserit ad ima trahitur. *Idem Pausanias eodem loco.*

NVM. 3. *Admiranda Laconia, & Messenia.*

CRESCIT in Laconiâ Agnus vitex ex viminum genere, per umbilicum adnectitur, & circa se herbam depascitur, eius caro tenerima est, & exquisiti saporis. *Pausanias in Laconicis.*

In Laconiâ Formicæ diuersæ à vulgaribus videntur, nam omnino albicantes sunt. *Idem Pausanias.*

Ad urbem Tyrræam quæ sita est in finibus Laconum, & Argiurum, lapis excinditur qui quantumuis grandis innatat, comminutus verò in fundum aquæ defertur. *Plinius lib. 2. cap. 103.*

In templo *Inus* futura dormientes prævident. Præterea in paludem, quæ etiam *Inus* dicitur, solent liba proicere, ea si demergantur autumant promitti felicia proiicienti; si aqua munus reiecerit aduersa expectant. *Pausanias in Laconicis.*

In *Tænaro* olim fons qui introsipientibus præbebat aspiciendas naues, quæ portum subibant. Aquæ miraculum fœmina abstulisse dicitur, cum in eo vestem pollutam menstruis abluisset. *Idem Pausanias.*

Vidi ego (inquit auctor) Delphinum qui puero, à quo sanatus erat ex vulnere quod à piscatoribus acceperat, penderet mercedem, huc & illuc eum circumferens. *Pausanias ibidem.*

Herba nascitur in *Taygetâ* monte *Charisios* dicta, quam mulieres initio veris collo alligantes, vehementius à maritis amantur. *Plutarchus in libello de Montibus.*

In *Chronio* monte nascitur lapis *Cylindrus* dictus, sic dictus ab casu qui ei contingere solet. Quoties enim fulgurat, aut fulminat, toties à culmine montis sponte deuoluitur. *Idem Plutarchus ex Dercyllo lib. 1. de lapidibus.*

In *Eurotâ* fluuio lapis gignitur *Galezæ* simillimus *θεγούδαλος* dictus, qui quamprimum tubam inflare senserit, illicò in ripam quasi ad pugnam solet exilire. Quod si quis tum Athenienses nominarit, extemplo in altum demergitur: cuiusmodi lapides multi *Mineræ* consecrati. *Nicanor lib. 2. de fluminibus.*

Aristomenes Messenius 300. *Lacedæmonios* occidit: missus in specum per cœuernas effugit; iterum captus ad ignem lora combussit. Mortuo demum cum pectus apertum esset cor hirsutum repertum est. *Plinius lib. 11. cap. 37.*

N V M. 4. Admiranda Elidis.

ELIDE mulier ab *Æthiope* adultero imprægnata filiam peperit albam: sed ex eâ filiâ, & homine Græco natus est filius *Æthiops*. *Antigonus cap. 122.*

Alpheus fluuius vitiligines, & impetiginem curat, vnde & nomen accepit. *Strabo libro octauo.*

In vrbe *Elide* *Pelopsis* os eburneum, seu costa seruabatur, statisque temporibus morbo laborantibus ostensum, videntibus salubre salutiferumque existebat. *Plinius.*

Ibidem terra cibo mixta, efficit eundem meliorem, & exquisitioris saporis. *Apollonius cap. 33. ex Theophrasto.*

In ludis Olympicis cum multi milui aduolent, ut rapiant carnes, tamen sacrificia non attingunt: quod si eas rapuerint (inquit Plinius) lugubre creditur ostentum. *Apollonius cap. 10. ex Theopompo: & Plinius lib. 10. cap. 10.*

In vrbe Olympiâ cineres sacrificiorum Alpei fluij aquâ macerantur & diluuntur, iisque inducitur ara; aliâ aquâ id fieri non potest. *Plutarchus de defectu oraculorum, & Pausanias.*

Elei multitudine muscarum pestem afferente sacrificant Deo, quem Myaron vocant: eodem die, quo litatum est omnes muscæ intereunt. *Plinius lib. 10. cap. 28.*

Elei extra fines suos deducunt equas suas admissuras marem, & hæc mulos non pariunt ex asinis, ut alibi; *Plutarchus in questionibus Græcis.*

Elei certo die in templo Bacchi, tres lagenas obsignatas collocant, quæ resignatæ, plenæ vini reperiuntur. Addit Aristoteles vocari peregrinos ad rem explorandam. *Pausanias in posterioribus Eliacis, & Aristoteles in Admirandis.*

N V M. 5. Admiranda Arcadiæ.

In Arcadiâ nascuntur vites quarum vinum viros ex rationis vsu dimouet (rabiam viris procurare ait Plinius) sceminis verò affert fecunditatem. Quod ait Athenæus vitibus ad Heræam contingere. *Ælianus lib. 13. varia histor. Plinius lib. 14. cap. 180. Athenæus lib. 1. ex Theophrasto.*

Nascuntur in Arcadiâ Eurotas & Alpheus, & ex eodem fonte, in quo si quis coronas duas vtrique fluuii suam consecravit, eaque in communem vtriusque fluxum proiecerit, eam quæ fuerit Eurotæ consecrata Eurotam, alteram quæ Alpheo, Alpheum reddere. *Strabo lib. sexto.*

Nascitur in Arcadiâ herba Centaurea, aliter Choronia dicta cutandis vulneribus aptissima; ea si mittatur in ollam cum carnis, carnes omnino inter se connectentur. *Plinius lib. 25. cap. 6.*

Styx aqua omnia vasa dirumpit præter cornea ait Antigonus; præter mullina aiunt Plinius, & Vitruuius; Equinam postulat Pausanias; Plutarchus Asininam, & hæc affirmat sublatum esse

Alexandrum. Plinius lib. 31. cap. 2. ex Theophrasto, ait in eâ reperiri paruos pisces pariter mortiferos. *Antigonus cap. 174. ex Theophrasto. Plinius lib. 30. cap. 16. Vitruuius lib. 8. cap. 3. Pausanias in Arcadicis. Plutarchus in Alexandro.*

In Agro Megapolitano stellarum modo campus ardet: ardor autem ille iucundus est, frondemque densi supra se nemoris non admittit. *Pausanias in Arcadicis.*

Ad urbem Clitorium, fons dictus Clitor, aut Clitorius, ex quo qui bibit fit abstemius à vino. Cuius vera causa est visinnata huic fonti contraria vino. Aiunt fabulæ purgationes Prætidarum à Melampode in fluuium illum projectas esse. *Vitruuius lib. 8. cap. 3. ut Poëtas prætermittam.*

Circa Clitorium piscis dictus *Exocetum* reperitur, sic dictus quòd in siccum fomni causâ exeat. Traditur, & illic vocalis esse, & sine branchiis. Pausanias Pæcilia vocare videtur, & fluuium Araonium vocat, & piscem illum vocem edere ad instar Turdi; insuper id maximè vesperi contingere, quod tamen negat à se deprehensum esse. *Plinius lib. 9. cap. 19. & Pausanias in Arcadicis.*

Nonacris fons mortem affert gustantibus ex nimio frigore, vnde eius aqua dum profluit, lapidescit. *Vitruuius lib. 8. cap. 3. Plinius lib. 31. cap. 2.*

Linus fons in Arcadiâ partum custodit, abortumque fieri non patitur. *Plinius lib. 31. cap. 2.*

Aqua Alifonis fontis sanat eos quos canes rabidi momorderunt. *Pausanias in Arcadicis.*

In monte Lyceo fons *Agnon* dictus, in quem post sacrificium projectus ramus querneus tempore siccitatis pluuiam impetrabat. *Idem Pausanias.*

§. 8. *De Insulis Græciæ in mari Ionio.*

N V M. I. *Admiranda Insula Zacynthi.*

In hac Insulâ fontes picis magnam copiam cum aquis euomunt. *Herodotus in Melpomene, & Vitruuius lib. 8. cap. 3.*

Ex lacu Zacynthio piscibus abundante, pix existit: quidquid in eum proieceris in mari postea apparet, licet quatuor stadiis à mari distet. *Antigonus cap. 169. ex Eudoxo.*

Quo tempore flant Etesia hinc caprae hiantes stant ad Boream, eoque contentae nec quaerunt aquam, nec bibunt. *Antigonus cap. 143.*

In hac Insula terra admixta cibo cum reddit meliorem, & suaviorem. *Apollonius cap. 33. ex Theophrasto.*

N V M 2. *Admiranda Cephalenia, Ithaca, & Echinadum.*

In Cephaleniâ amnis quidam penuriam Cicadarum, & copiam dirimit; scilicet ab unâ parte plurimae reperiuntur, ab alterâ nullae visuntur. *Plinius lib. 11. cap. 27. & Antigonus cap. 3.*

In Cephaleniâ nascuntur minuta animalia, quae lanâ ut oves vestiuntur. Item & serpentes hinc innoxij sunt, & in dormientium pectoribus, & sinu blandè repunt sine ullo periculo eorum qui hoc patiuntur. *Itinerarium Baronis de Beauvau.*

In Cephaleniâ caprae non bibunt ut reliquae quadrupedes quolibet die, sed ora aduersùm ventis obuertunt. *Aelianus tradit 6. mensibus non bibere capras. Aristoteles in Admirandis.*

Circa Cephaleniam pisces adeò falsi sunt, ut pro falsamentis sumi possint. *Plinius lib. 32. cap. 2.*

In Ithacâ lepores non nascuntur, & illati moriuntur potissimum in littore extremo. Addit Iulius Pollux eam solam inter Insulas leporibus carere. *Antigonus Carysius cap. 11. Plinius lib. 8. cap. 58.*

Ad Echinadas tempore Tiberij, circa id tempus quo Christus expiravit, auditae voces lugentium Magnum Panna mortuum esse, idque distinctissimè à nautis. *Baronius tom. 1. ad annum Christi 34. ex Plutarcho de effectu oraculorum.*

§. 9. *De maioribus Insulis in mari Aegaeo.*

N V M. 1. *Admiranda Insula Creta.*

CRETAM aliquando incoluit quidam Tellus nomine, qui eam de die ter circumibat. *Agatharcides.*

Ibidem alni fructum ferunt. *Aristoteles in Admirandis.*

Hinc caprae sagittis ictae recurrunt ad Dyctamnum, haec enim herba expellendi teli vim habet. *Antigonus cap. 36. Aristoteles lib. 9. cap.*

cap. 6. *hist. Animalium. Theophrastus lib. 9. de plantis. Cicero de nat. Deorum lib. 2. & alij plures.*

Tradunt item de ceruis, & aliis feris. *Plinius lib. 27. cap. 8. Tertullianus cap. ultimo de pœnit. & Isidorus.*

In Cretâ auis nomine Carystia, impunè inter flammâs volitat. *Licetus.*

Hic quocumque loco terram moueris cupressus emicat, nisi arbor alia inferatur. *Plinius lib. 16. cap. 33.*

In Cretâ nulla noctua, & aliunde importata moritur. *Antigonus cap. 10. & Plinius lib. 10. cap. 29.*

In Cretâ nulli sunt lupi, nullæ vulpes, nec vllum maleficum animal præter Phalangium: item & nulli cerui nisi in regione Cydoniatarum, nec Apri, nec Arragenes, nec Erinacei. *Plinius lib. 8. cap. 58. De Nociuis idem tradunt Alianus lib. 5. cap. 2. & Antigonus cap. decimo.*

In Creta serpentes dicti *Ophis, Ochendra, & Tephoti*, neque venenum habent, neque vlllo modo aut hominibus, aut animalibus nocent. *Cotonicus in Itinerario.*

Hic quoque crescit Aliaces herba quam si esuriens momorderit, haud sentiet famen aliquo tempore. *Bellonius.*

Circa Cretam nascuntur in mari frutices quibus purpuras inficiunt. Nascuntur autem laudatissimi in partibus Aquilonaribus. *Plinius lib. 13. cap. 25.*

Gortynæ est Platanus numquam folia demittens; sub quâ Iouem Europam ferunt corrupisse. *Plinius lib. 12. cap. 1.*

Circa eandem urbem oues ruffæ sunt, & qua dricornes. *Solinus.*

Albi montes (quos *λευκογαίης* vocant) tantum alluuntur pluuiis ab Austro, nullo modo à Septentrione. *Plinius lib. 31. cap. 3.*

In Cretico Metallo (vrbs est Cretæ quam Ptolemæus Mataliam appellat) arbores quæ flumine alluuntur saxa fiunt cum ramis. *Idem, eodem lib. cap. 2.*

Ad Arcadiam oppidum Cretæ fons ad multum tempus cessat fluere, deinde rursus emergit. *Theophrastus.*

Proditur expugnato oppido Arcadiâ cessasse fontes, itémque amnes qui in eo tractu multi erant: rursus condito oppido post sex annos emeruisse perhibentur, vti quæque partes cœpissent coli. Sic interest (inquit) coli mouerique terram, callumque summæ cutis solui. *Plinius lib. 31. cap. 4.*

Parall. Geogr. Tom. I I.

SSC

Ex Coryco monte erupit annis, ex quo cœptus est coli. *Idem lib. 31. cap. 5.*

In monte Carynâ (is est 9. millium passuum ambitus) in hoc spatio nullæ muscæ: & natum ibi mel muscæ numquam attingunt. *Plinius lib. 21. cap. 13.*

Istonia Fl. decem millibus passuum à Spina longâ aquas habet æstate maximè noxias, quoniam eius ripæ prætexuntur *Rhododaphne*, quam Itali vocant *Leandro*. Is autem frutex aded in hac Insulâ perniciosus, vt ex eo cocti panes, aut caro affata mortem afferat edentibus. *Boetius.*

N V M. 2. *Admiranda Eubææ, de Negrepont.*

PISCES iuxta Eubæam adeo falsi sunt, vt falsamenta vulgò existimentur. *Plinius.*

Euripus alerno cursu septies die, & septies nocte fluctibus inuicem versis aded immodicè fluit vt ventos etiam, & plenis velis nauigia frustreretur. *Plinius lib. 2. cap. 97. & Strabo.*

In Eubæâ locus Delium dictus, vbi aquæ calidæ terram quamcumque rigant faciunt lapideam, & quacumque exit riuus saxa in altitudinem crescunt. *Plinius lib. 31. cap. 2.*

Ibidem ad Fl. Heraclium Pyraenus Rex Eubæorum victus ab Hercule quatuor equis raptatus est, vbi adhuc auditur hinnitus equorum. *Plutarchus in collationibus histor. Græc. & Rom. collat. 7.*

In Chalcide nullum pecori inest iecur. *Plinius lib. 11. cap. 37.*

In parte quâdam Chalcidis agri pecora inueniuntur felle carentia. *Aristoteles lib. 1. hist. 1. Animal. & iterum lib. 4.*

In Arethusâ Chalcidis fonte Mugiles mansueti versantur, tum etiam Anguillæ aureis, atque argenteis inauribus ornatae, quæ ex hominum manibus cibos capiunt, ex manibus autem sacerdotum viscera, & caseos. *Aelianus lib. 13. Hist. Animal.*

Iuxta Italicam Chalcidi finitimam duo fluuij *Ceron*, & *Neleus* defluunt, de quibus si biberint oues circa concipiendi tempus, à *Ceronte* nigros, à *Nelco* albos fœtus pariunt. *Antigonus cap. 84. & Strabo lib. 10.*

In Carysti lapicidinis non ita pridem colligebantur lapidei glo-mi, & molles qui ducebantur vt linum, vnde conficiebantur mappæ quæ igne non absumebantur, sed tantùm purgabantur. *Plutarchus de defectu oraculorum, & Strabo lib. 10.*

Est Cerinthi terra quæ frumentum corrumpi non finit, itaque adhibetur vulgò in horreis vt diutiùs seruetur. *Plinius lib. 18. c. 30.*

N V M. 3. *Admiranda Lemni, Stalimene.*

IN Insulâ Lemno visus est mas caper, qui duabus mammis quas habebat ad genitalia tantùm lactis reddebat, vt exinde colastra fierent; quod item eius proli masculæ legitur euenisse Huic aliquid affine testatur se vidisse in Indiis S. Franciscus Xauerius in Epistola de qua dicemus in Indiis. *Aristoteles lib. 3. de hist. Animal. & Antigonus cap. 26.*

Terra Lemniâ obsignatur, valétque ad inhibendos sanguinis fluxus. *Plinius lib. 35. cap. 6. & Galenus simpl. Med. lib. 9.*

Arho monti aduersa est Lemnos, qui non sine miraculo in forum Myrinæ umbras iacit; cùm sex & 80. millibus passuum inde separetur. *Solinus.*

§. 10. *Admiranda minorum Insularum in mari Ægæo.*

IN Insula CYTHERA Cerigo Afini syluestres reperiuntur, qui in capite lapillum gerunt malo Herculeo, & pleuresi perutilem: qui etiam si appendatur collo mulieris ex partu laborantis, illicò parit. *Pinctus.*

THASSOS. Apud Thassios vini duo genera, alterum quo somnus pellitur, alterum quo conciliatur. Item & vitis dicta Theriace cuius uua, & vinum contra morsus serpentum prodest. *Plinius lib. 15. cap. 18.*

SAMOTHRACIA. Zancli Samothraceno dentes post 104. annos renatos, ait se vidisse Mutianus ter Consul. *Plinius lib. 11. cap. 36.*

SCYROS. Lapis hic integer fluctuat, comminutus mergitur. *Idem lib. 36. cap. 17.*

DELOS. Ad hanc Insulam pisces falsi reperiuntur, sed in portu eiusdem Insulæ dulces, quorum diuersitas in varietatem nutrimenti reiicienda est. *Plinius lib. 32. cap. 2.*

In eâ Insulâ fons *Inops* dictus eodem modo quo Nilus pariter cum eo augetur, & decrescit. *Idem Plinius.*

RHENIA. In hac Insulâ felis non nascitur. *Antigonus cap. 11.*

ANDROS. Hic mures ferrum peredunt.

Hic quoque spina dicta *Acherdos* lethalis, quæ interficit arbo-

res alias si in eas incutiatur. *Antigonus cap. 21.*

Ibidem fons dictus *Diotecnosia* in templo Bacchi Nonis Ianuarij vini saporem referebat. *Plinius lib. 2. cap. 103.*

SIPHVS. In eâ lapis excauatur, tornaturque in vasa coquendis cibis idonea: excalfactus oleo nigrescit durefcitque, naturâ suâ mollissimus. *Plinius lib. 31. cap. 2.*

CEA, fontem habet qui potus hebetes sensus facit. *Plinius ibidem.*

In parte huius Insulæ Occidentali, hodie *Zia* fons fluit ex quo qui biberit insanit, neque sanatur nisi aquam illam concoxerit. *Pinetus.*

SERIPHVS, mutas ranas habet: Plinius obseruat aliò translatas vocales esse. *Plinius lib. 8. cap. 58. Antigonus cap. 4. Simocatta in questionibus Physicis.*

TENOS, in quâ sepulchra Calais & Zethæ, quorum vnum mouebatur Boreâ spirante. *Scholiastes Apollonij.*

SYROS, in quâ cùm sitiens aquam hausisset Pherecydes, pronunciauit futurum post tres dies terræ motum. *Apollonius Dyscolus cap. 5.*

NAXOS, in quâ mulieres Naxiæ ὀκτόμηνια habent puerperia, edunt autem liberos suos octauo mense propter Bacchum ita natum. *Asclepiades apud Calium Rodiginum.*

Hic quoque aded Fel grande omnibus ferè quadrupedibus, vt prodigij loco fit aduenis si quando sacris interfint. *Aristoteles lib. 1. histor. Animalium.*

In eâdem (hodie *Nicsia* dicitur) vespæ reperiuntur aculeo venenato; nam quos pungunt interimunt. *Porcadius lib. 2. de Insulis.*

PAROS, ad quam pisces aded salsi sunt, vt pro falsamentis fumi queant. *Plinius lib. 32. cap. 2.*

Hic quoque familiæ Ophigenum, ex quibus legatus missus Romam à Consulibus in dolium serpentibus plenum coniectus est, circummulcentibus linguis, miraculum præbuit. *Plinius lib. 28. cap. 3.*

Reperitur in hâc Insula fons in quem immerfi panni candidi, itémque linea indusia nigro colore inficiuntur. *Pinetus.*